ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. Θ. ΗΛΙΑΔΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Μ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

Γραφεῖα: Ὁδὸς Τσιμισκῆ, ἀριθ. 63
Τυπογραφεῖα: Ἁγίας Σοφίας, ἀριθ. 26

Ἀριθ. Τηλεφώνων: Γραφείων 61—44
Τυπογραφείου 54—42

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1943

Ἀνατολὴ Ἡλίου 6.44 — Δύσις 4.20
Δομνίκης ὁσίας

Ἀριθ. φύλλου 345) 371 — Τιμὴ δραχ. 100

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΕΙΧΕ ΚΑΘΟΡΙΣΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1937!

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΕΝΟΣ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 7 Ἰανουαρίου (Ὑ. Ν. Β.) Ἡ γερμανικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν δημοσιεύει ἓν μυστικὸν τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπευθύνει ὁ Γάλλος πρόξενος ἐν Οὐάσιγκτων τὴν 7ην Νοεμβρίου 1937 ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1137)43 πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν. Ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ τηλεγραφήματι λόγος τοῦ Ρούζβελτ ἐν Σικάγῳ εἶνε ὁ λεγόμενος «Λόγος ἐκκαθαρίσεως ἔναντι τῶν ἐπιτιθεμένων κρατῶν». Τὸ τηλεγράφημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Γάλλος πρόξενος ἐν Οὐάσιγκτων διὰ τοῦ μυστικοῦ τηλεγραφήματος ὑπ' ἀρ. 22 1137)43 τῆς 7ης Νοεμβρίου 1937 ἐξέθετε πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν Ρούζβελτ:

Ὁ πρόεδρος ἦλθε κατόπιν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ ὡμίλησε περὶ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον ὑποκρύπτει καὶ ἐσυνέχισε:

Μετὰ τὸ ἔτος 1920 ἠρνήθησαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν διότι ἦσαν πεπεισμέναι ὅτι διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ περιπλακοῦν εἰς πόλεμον κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενεύης καὶ ὄχι τῆς Οὐάσιγκτων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι ἡ δημοσία γνώμη ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ 17 ἔτη ἀπῄτει τὴν ἀπομόνωσιν μετ' ἀποφασιστικότητος. Τοῦτο κατέστη φανερὸν διὰ τῶν μέτρων τῶν γνωστῶν Ὑμῖν, τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὸ Κογκρέσσον. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι μία πολιτικὴ οὐδετερότητος θὰ δυνηθῇ νὰ παράσχῃ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν λαόν, τὴν ὁποίαν ζητεῖ; Κατ' οὐδένα τρόπον, διότι συνοδεύεται μὲ κίνδυνον καὶ δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἐπικινδύνους καταστάσεις καὶ ἀκόμη εἰς πόλεμον. Πρὸ ἑνὸς μηνὸς προσετέθη καὶ κάτι νέον, δηλ. ὁ λόγος μου ἐν Σικάγῳ. Ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ἀπευθύνω μίαν διακήρυξιν εἰς τὴν χώραν μου καὶ νὰ διαφωτίσω τὴν κοινὴν γνώμην. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν δηλώσεών μου.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Γάλλου Προξένου συνεχίζει. Τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων αὐτῶν μηνῶν ἐνίσχυσαν ἀκόμη περισσότερον τὴν ἀποστροφήν του πρὸς τὰς Δικτατορίας. Ἀναμφιβόλως ἡ πλειονότης τῆς χώρας δὲν συμμετέχει εἰς τὰς ἀτομικὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ τύπου, ἐκ διαφόρων διαδηλώσεων καὶ ἐκ τῶν διαθέσεων τοῦ Κογκρέσσου. Ταῦτα εἶναι γεγονότα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἀλλ' ὁ πρόεδρος ἔχει μίαν ἀξιόλογον θεωρίαν, ὡς ἀποδεικνύει τὸ πρὸ μικροῦ ἀναληφθὲν ταξίδιόν του πρὸς δυσμάς. Φαίνεται ἀποφασισμένος νὰ ἐπεκτείνῃ ὅσον εἶναι δυνατὸν τὴν πολιτικὴν τῆς διεθνοῦς συνεργασίας καὶ νὰ διατηρῇ ἄγρυπνον τὴν κοινὴν γνώμην. Ἡ ἠθικὴ ὑποστήριξις, τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς ἡμᾶς ὁ Ρούζβελτ σημαίνει μόνον μίαν ἐνθάρρυνσιν εἰς μίαν ἐποχήν, ἐπειδὴ ἡ χώρα του μαρτυρεῖ τόσον μέγα ἐνδιαφέρον καὶ φιλίαν, ὅσα δὲν ἐδοκιμάσαμεν ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ τὰ φαίνεται ὅτι εἶναι ἐπιθυμητόν, ἐνώπιον τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν περισσότερον.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΑΝΑΓΚΑΙ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑΙ

Ἦλθε καὶ ἡ χιών. Καὶ αἱ ἀνάγκαι τῶν πτωχῶν πολλαπλασιάζονται καὶ ἡ βοήθεια πρὸς αὐτοὺς καθίσταται ἐπιτακτικωτέρα. Τὸ κράτος δὲν παρέλειψε νὰ δώσῃ ὅ,τι ἐπέτρεπον εἰς αὐτὸ αἱ δύσκολοι οἰκονομικαὶ περιστάσεις. Εἶνε ἀναμφισβήτητον τοῦτο. Ἀλλὰ λείπουν πολλὰ ἀκόμη τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συντελεσθοῦν ὥστε ἡ βοήθεια ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς αὐξανομένας ἀνάγκας τῶν ἀτυχούντων. Ὥστε πρέπει νὰ καταβληθῇ κάθε φροντὶς καὶ νὰ ἐπιδειχθῇ ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον, ὅλη ἡ στοργή, ὅλος ὁ πόνος πρὸς τοὺς πτωχούς, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐπέλευσις βαρυτέρου χειμῶνος θὰ δημιουργήσῃ νέας ἀνάγκας. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, τὸ κράτος, τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, ἂς πράξουν τὸ καθῆκόν των. Καὶ παραλλήλως πρέπει ν' ἀρχίσουν τὰ λαϊκὰ συσσίτια. Πρόκειται περὶ σπουδαίας κοινωνικῆς ἀνάγκης.

ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝΤΑΙ

Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατόν, τοῦ τμήματος Προπαγάνδας, ἀνεκάλυψαν ἀπολεσθὲν ἀπὸ ἐτῶν ἄγαλμα τοῦ Διονύσου τὸ ὁποῖον θὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπίσης ἀνεῦρον βυζαντινὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα παρέδωσαν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον τῆς πρωτευούσης. Εἶναι αὐταὶ πράξεις τὰς ὁποίας ἐκτιμᾷ εἰς τὴν πραγματικήν των ἀξίαν ὁ λαός, πράξεις στρατιωτῶν καὶ ἐπιστημόνων οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν τὴν Εὐρώπην, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐπιστήμην. Ἄλλωστε δὲν λησμονεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅσα ὀφείλει εἰς τὴν σκαπάνην τῶν Γερμανῶν ἀρχαιολόγων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα συνεδέθησαν μὲ τὰς μεγάλας ἀποκαλύψεις τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου. Τὰ ὀνόματα τῶν Βίγκελμαν, τῶν Κούρτιους, τῶν Μύλλερ, τῶν Σχλῆμαν, τῶν Ντᾶϊρπφελεντ, τόσων ἄλλων περικλεῶν ἐπιστημόνων, ἐρευνητῶν καὶ ἀποκαλυπτῶν τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, ἔχουν ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας. Ἢ θὰ λησμονηθῇ ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἡ σκαπάνη τῆς Γερμανικῆς ἐπιστήμης, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Φύρερ, συμπληρώνει τὸ ἔργον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ἀθανάτου ὀλυμπιακοῦ χώρου, κατοικίας θεῶν;

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Ἕνας πρώην ὀπαδὸς τοῦ Ντὲ Γκὼλ ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ προδότης στρατηγὸς ἐπώλησε τὴν πατρίδα του εἰς τοὺς Ἄγγλους. Ἐπὶ πλέον, τονίζει ὅτι εἰς τὸ στρατηγεῖον τοῦ προδότου μηχανορραφοῦν οἱ ἑβραῖοι καὶ οἱ ἐλεύθεροι τέκτονες. Τόσον, ὥστε ἀηδιάσας ἐγκατέλειψε τὸν Ντὲ Γκὼλ ὁ προβαίνων ἤδη εἰς τὰς ἀποκαλύψεις αὐτὰς κόμης Μωντουΐ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀποκαλύψεων. Ὁ Ντὲ Γκὼλ ἐπώλησε τὴν πατρίδα του. Καὶ συνεχίζει τὴν προδοσίαν του παραδοθεὶς εἰς τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις ποὺ ζητοῦν νὰ ρίψουν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν κόσμον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐγκληματιῶν τῆς Μόσχας καὶ τῶν ἑβραιοπλουτοκρατῶν τῆς Γουώλστρητ καὶ τοῦ Σίτυ.

ΟΡΘΟΤΑΤΑ

Ὁ γάλλος πρωθυπουργὸς Λαβὰλ ὕψωσε τὴν φωνήν του καὶ κατηγόρησε τὸν πρόεδρον Ρούζβελτ ὅτι εἶναι ἕρμαιον τοῦ διεθνοῦς ἑβραϊκοῦ καπιταλισμοῦ. Εἶπεν ἀκόμη ὅτι ὁ Ρούζβελτ θέλει νὰ ἐκδικηθῇ τὴν Εὐρώπην διότι ἀπηλλάγη ἀπὸ τὸν ἑβραϊκὸν ζυγόν. Εἶναι λόγοι οὗτοι οἱ ὁποῖοι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ὁ Ρούζβελτ εἶναι ὁ ἔνοχος τοῦ πολέμου τὸν ὁποῖον ἠθέλησεν ἐκτελῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ ἑβραϊσμοῦ καὶ τῆς πλουτοκρατίας.

ΩΣ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ

Καλὰ ὅλα. Νὰ εὑρίσκωνται πολλῶν εἰδῶν αἱ τιμαὶ εἰς τὰ ὕψη. Ἀλλὰ καὶ τοῦ φλαμουριοῦ; Διότι εἶναι ἐκπληκτικὸν ἡ ὀκᾶ τοῦ φλαμουριοῦ νὰ τιμᾶται πρὸς δεκαχιλιάδες (ἀρ. 10.000) δραχμάς. Καὶ ὅμως ὅσον καὶ ἂν τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπίστευτον, εἶναι ἀληθές. Καὶ τὸ γνωρίζει αὐτὸ ὅλος ὁ μέσος καὶ ὁ ἐργατικὸς κόσμος ποὺ θέλει ἕνα ζεστὸ τὸ πρωΐ. Πρέπει νὰ τὸ πληρώσῃ ἀκριβώτατα!

ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ

Τὴν 1ην Φεβρουαρίου θ' ἀνοίξουν τὰ σχολεῖα. Καὶ ὅμως μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδὲ ἓν βιβλίον διδακτικόν, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα θ' ἀπαιτηθοῦν ἔχει φθάσῃ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς Θεσσαλονίκης. Πρόκειται περὶ μιᾶς καθυστερήσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπεται. Δεδομένου δὲ ὅτι δὲν εἶνε καὶ τόσον εὔκολος ἡ μεταφορὰ τῶν ἀπαιτουμένων βιβλίων καὶ ὅτι τὸ ὑπολειπόμενον χρονικὸν διάστημα δὲν εἶνε μέγα, θὰ ἔπρεπεν ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἔχουν φθάσῃ τὰ διδακτικά. Ὁπωσδήποτε, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἂς συστήσῃ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Βιβλίου τὴν ἄμεσον ἀποστολὴν τῶν διδακτικῶν. Διότι πρόκειται περὶ τῶν σχολείων ὄχι μόνον τῆς Θεσσαλονίκης ἀλλὰ καὶ τῆς Μακεδονίας. Ἐπομένως, τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαῖον. Καὶ ἡ ρύθμισίς του ἐπείγει.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΕΙΝΕ ΙΣΧΥΡΟΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΑΓΓΛΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ 6 Ἰανουαρίου (Δ.Ν.Β.). — Ὁ Βρεττανὸς στρατιωτικὸς κριτικὸς Κύριλ Φώλλς γράφει εἰς μίαν ἐπισκόπησιν τοῦ πολέμου τοῦ Εἰρηνικοῦ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν «Ἰλλουστρέϊτεντ Λόντον Νιοὺς» ὅτι καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος αἱ δημοκρατίαι ὑπέστησαν εἰς τὸ πολεμικὸν θέατρον τοῦ Εἰρηνικοῦ μόνον πλήγματα. Δὲν ἐνεφανίσθη διόλου ἐκεῖ ἐπιθετικὸν πνεῦμα. Ἐκτὸς τούτου ἔχουν νὰ κάνουν μὲ ἕνα ἐξαιρετικῶς σκληρὸν ἀντίπαλον, ὡς ἀπεδείχθη εἰς τοὺς τελευταίους ἀγῶνας ἐν Νέᾳ Γουϊνέᾳ. Προστίθεται ὅτι οὐδὲν εἶναι γνωστὸν περὶ τῆς δυνάμεως τῶν Ἰαπώνων καὶ περὶ τῆς πραγματικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως αὐτῆς πρὸς ἀντίστασιν. Δὲν ηὐτύχησε κανεὶς ναυτικὸς ἐκ τῆς Βρεττανο-Βορειοαμερικανικῆς πλευρᾶς μέχρι τοῦδε νὰ ἴδῃ ἓν σύγχρονον ἰαπωνικὸν θωρηκτὸν ἔστω καὶ ἐξ ἀποστάσεως.

Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον προσεκτικῶς διεφύλαττον οἱ Ἰάπωνες τὰ στρατιωτικὰ μυστικά των. Ἄλλοτε ἐφησυχάζαμεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν τῶν Ἰαπώνων, ἀλλὰ τοῦτο σήμερον ἀπεδείχθη ἐσφαλμένον ἐπειδὴ εἰσῆλθε μὲν ἡ Ἰαπωνία εἰς τὸν πόλεμον ὡς μία χώρα πτωχὴ εἰς πρώτας ὕλας, ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ κατέκτησε τόσον πολλὰς περιοχὰς πλουσίας εἰς πρώτας ὕλας, οὕτως ὥστε μετὰ ἓν πολεμικὸν ἔτος εἶναι σημαντικῶς ἰσχυροτέρα οἰκονομικῶς παρ' ὅσον ἦτο κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου. Οὐδεὶς στρατιωτικὸς σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἀνέλαβον οἱ Ἰάπωνες κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου, ἔμεινε χωρὶς νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΝΟΔΟΣ

Κάθεται στὸ κέντρο τῆς πόλεως, εἶναι δὲ ὑπερήφανος κ' εὐτυχισμένος. Δὲν ἔχει ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴ δραματικὴ περιπέτεια τοῦ τράμ, δὲν ἔχει νὰ διανύσῃ καμμιὰν ἀπόστασι. Εἶναι ἀκόμη πιὸ περήφανος, γιὰ τὴ μεγάλη τὴν ἐξώπορτα. Ὅταν τὸν συνοδεύουν οἱ φίλοι σταματάει ἐξαφνικὰ καὶ λέγει: — «Ἐδῶ κάθομαι». Καὶ οἱ συνοδοὶ θαυμάζουν τὴν μεγάλη τὴν ἐξώπορτα καὶ τὸν παίρνουσι [illegible] τὸ πλαίσιο, ἡ οἰκοδομή, τὰ ἔπιπλα, ἐπιβάλλουν κάποιον σεβασμὸ καὶ τονίζουν τὴν προσωπικότητα.

Μιὰ μέρα σὲ καλεῖ στὸ σπίτι του καὶ πηγαίνεις ἀνυποψίαστος. Ἀλλ' αὐτὸς δὲν κάθηται κοντὰ στὴν πύλη. Κάθηται στὸ ἕβδομο πάτωμα. Μένει στὰ ὕψη τὰ ἀπροσπέλαστα, ἀναπνέει ἄλλον ἀέρα. Καὶ τότε ἀρχίζει ἡ ἄνοδος.

Κάνεις δυὸ-τρεῖς γύρους στὰ σκαλιὰ καὶ νομίζεις ὅτι τελείωσε. Μὰ δὲν τελειώνει. Ἔχεις τὴν ἐντύπωσι πιὰ ὅτι ἀνεβαίνεις πρὸς τὸν οὐρανό, ἢ τοὐλάχιστον ὅτι κάνεις τὴν ἐπίμοχθο προσπάθεια γιὰ ν' ἀνεβῇς σ' ἕνα τζαμί. Λαχανιάζεις. Σταματᾷς μὲ τρόπο σὰ νὰ θέλεις νὰ πῇς κάτι πολὺ ἐνδιαφέρον στὸ σύντροφό σου καὶ ὁ σύντροφος σταματᾷ ἐπίσης, σὰν νὰ δείχνῃ ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον σ' ὅτι ἑτοιμάζεσαι νὰ τοῦ πῇς, γιὰ νὰ πάρετε, τοὐλάχιστον τὴν ἀναπνοή σας, χωρὶς νὰ κάμετε τὴν ὁμολογία ὅτι κουρασθήκατε. Καὶ μένουν ἀκόμα ἄλλα σκαλιὰ καὶ ἄλλα καὶ ὅταν φτάνετε ὡς ἀπάνω, προτοῦ ἀκόμα χτυπήσετε τὸ κουδοῦνι, σταματᾶτε λίγο γιὰ νὰ πάρετε τὴ φόρμα σας καὶ ν' ἀποκτήσετε τὸ παλαιὸ ἀδιάθετο καὶ ἤρεμο ὕφος ποὺ εἴχατε στὸ δρόμο.

Ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ σὰν ν' ἀπορῇς πῶς εἶναι ξεκούραστοι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ μέσα, φρέσκοι καὶ ἥσυχοι καὶ σᾶς ὑποδέχονται μὲ τὴν ἐπιβεβλημένη εὐθυμία καὶ τὴν συνηθισμένη ἀγαλλίασι. Μὲ τὸ μάτι ἐξετάζεις τότε ποιὸς εἶναι ὁ πιὸ ἀναπαυτικὸς καναπὲς καὶ καταβάλλεις ὕστατη προσπάθεια γιὰ νὰ πνίξῃς τὸ λαχάνιασμα καὶ νὰ κρατήσῃς ὅλη τὴν ἄνεσι τῶν τρόπων σου καὶ ὅλην τὴν εὐγένεια. Θὰ ἔπρεπεν, ἴσως νὰ διαμαρτυρηθῇς, θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσῃς ἀποζημίωσι, γιὰ τὴν ταλαιπωρία ποὺ δοκίμασες, γιὰ τὸ ἀσυγχώρητο αὐτὸ ἀλπινιστικὸ γύμνασμα στὸ ὁποῖον σὲ ὑπέβαλον. [illegible] τρόποι δὲν ἐπιτρέπουν τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις κι' ἂν θελήσῃς ἁπλῶς νὰ κάμῃς μιὰ μικρὴ παρατήρησι, ὄχι μόνον θὰ σὲ πάρουν γιὰ ἰδιότροπο, ποὺ ἐννοεῖς νὰ λὲς τὰ ἀστεῖά σου, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐκπλαγοῦν καὶ θὰ βεβαιώσουν ὅτι αὐτοί, ὅπως δήποτε, δὲν κουράζονται διόλου κ' ἐσυνήθισαν ν' ἀνεβοκατεβαίνουν τόσες φορὲς τὴν ἡμέρα, τὰ σκαλιά...

Τὴν ὥρα ἐκείνη θυμᾶσαι τὰ καλὰ τῆς εἰρήνης καὶ τὸ μέγιστον εὐεργέτημα ποὺ ἔδωσεν ὁ μηχανικὸς πολιτισμὸς στὸν ἄνθρωπο, τὸ ἀσανσέρ. Σὲ παίρνει μαλακὰ τὸ ἀσανσὲρ καὶ σὲ ἀνεβάζει στὰ οὐράνια. Δοκιμάζεις ὅλην τὴν ποίησι τῆς χαυνώσεως, ὅλη τὴν ὀμορφιὰ τοῦ καναπέ. Γίνεσαι ἀντιαθλητικός, βρίσκεις ὅτι τὰ σπὸρ εἶναι μιὰ σατανικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν κακοποίησι τοῦ κορμιοῦ, ἀναπτύσσεις δὲ μὲ τὴν εὐκαιρία, θεωρία ὁλάκαιρη, γιὰ τὶς ζωογόνες ἰδιότητες τῆς μαλθακότητας καὶ γιὰ τὴν φθορὰ τῶν δυνάμεων τοῦ μόχθου ποὺ γηράσκει τὸν ἄνθρωπον.

Οἱ ἔνοικοι σὲ παρακολουθοῦν μὲ ἕνα εἶδος σαδισμοῦ. Καὶ μιλᾶνε γιὰ τοὺς ταλαίπωρους ἐκείνους ποὺ κάθονται στοὺς συνοικισμοὺς καὶ ἀναγκάζονται νὰ περιμένουν ὧρες, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν θέσι στὸ τράμ. Ὁ καθένας ἀνακαλύπτει ἰδέες, γιὰ νὰ περιφρουρήσῃ τὴ δικιά του τὴν κατάστασι. Οἱ ἰδέες δὲν δημιουργοῦν καταστάσεις, ἀλλὰ τὶς προστατεύουν.

ΠΕΤΡΟΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

«Ἅπαντες οἱ κάτοχοι γραφομηχανῶν, πολυγράφων, μεμβρανῶν, ἐξαρτημάτων πολυγράφων καὶ γραφομηχανῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, ἀσχέτως ἂν αἱ γραφομηχαναὶ κλπ. εὑρίσκονται εἰς καταστήματα, ἀποθήκας, γραφεῖα ἢ οἰκίας ἐν λειτουργίᾳ ἢ μή, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Γερμανικοῦ Γραφείου Τύπου (Νίκης 63) δηλώσωσι ἅπαντα τὰ εἰς τὴν κατοχήν των ἀναφερθέντα εἴδη. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς γραφομηχανὰς καὶ πολυγράφους θὰ δηλωθῇ τὸ σύστημα ὁ ἀριθμός των καὶ ἡ σημερινή των κατάστασις. Εἰς περίπτωσιν μὴ συμμορφώσεως των ἐγκαίρου οἱ παραβάται θὰ τιμωρηθοῦν καὶ τὰ εἰς χεῖρας των εἴδη θὰ κατασχεθοῦν.»

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ Γραφείου Τύπου, Νίκης 63)

ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

Τὸ Στούκας βομβαρδίζει

Γράμματα καὶ ἐπιστῆμαι

Ἡ γένεσις τοῦ μουσικοῦ δράματος

Πῶς ἐδημιούργησεν ὁ Βάγκνερ τὸν «Ἱπτάμενον Ὀλλανδόν»

Πρὸ 100 ἀκριβῶς ἐτῶν, τὴν 2 Ἰανουαρίου 1843, ἀνεβιβάσθη διὰ πρώτην φορὰν στὴν σκηνὴν τῆς Ὄπερας τῆς Δρέσδης ὁ περίφημος «Ἱπτάμενος Ὀλλανδὸς» τοῦ Ριχάρδου Βάγκνερ. Πόθεν ἐνεπνεύσθη ὅμως ὁ μεγάλος Γερμανὸς συνθέτης τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν μουσικὴν τοῦ ὡραίου αὐτοῦ μελοδράματος ποὺ συγκινεῖ καὶ γοητεύει, καὶ σήμερον ἀκόμη, θεατὰς εἰς ὅλον τὸν κόσμον;

Τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1839, ὁ ἄγνωστος ἀκόμη μουσικὸς Ριχάρδος Βάγκνερ ἐπεβιβάζετο μὲ τὴν σύζυγόν του Μίννα, στὸ Πίλλαου εἰς ἓν πλοῖον ποὺ θὰ τὸν ὡδηγοῦσε πρὸς ἕνα ἀόριστον καὶ αἰνιγματῶδες ἀκόμη πεπρωμένον. Ἡ ἀνήσυχη φύσις τοῦ δαιμονίου καλλιτέχνου τὸν ἔσπρωχνε πρὸς ἕνα δημιουργικὸν ὀργασμόν. Ἐνόμιζε πὼς θὰ μποροῦσε νὰ κατεβάσῃ τὰ ἄστρα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ νὰ τὰ χαρίσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα... Ἤθελε νὰ πάῃ, μιὰ φορά, στὴν πόλι τῶν φώτων, στὸ μακρυνὸ Παρίσι καὶ νὰ δοκιμάσῃ ἐκεῖ τὴν τύχη του.

Τὸ ταξεῖδι ἦταν περιπετειῶδες. Κοντὰ στὶς νορβηγικὲς ἀκτὲς ἔπιασε μιὰ τρικυμία φοβερή. Τὸ παληοκάραβο ἔτριζε σ' ὅλους του τοὺς ἁρμούς, οἱ δὲ ναῦτες ἔρριχναν τὶς ἄγκυρες, τραγουδῶντας ἕνα παράξενο τραγοῦδι γιὰ νὰ πάρουν λίγο θάρρος στὸν ἀγῶνα τους κατὰ τῆς ὀργῆς τῆς φύσεως.

Ὁ Βάγκνερ τέντωσε τ' αὐτιά του καὶ πῆρε στὸ χέρι τὸ σημειωματάριό του γιὰ ν' ἀποθανατίσῃ τὸν χαρακτηριστικὸ ρυθμὸ καὶ τὴν μελῳδία τοῦ τραγουδιοῦ αὐτοῦ τῶν ναυτῶν. Ἡ μεγαλόπνοη φαντασία του συνέλαβε ἀμέσως μιὰ μεγαλειώδη μουσικὴ εἰκόνα: τὴν τρικυμία, τὰ ἀφηνιασμένα κύματα, τὸ τραχὺ καὶ μελαγχολικὸ τραγοῦδι τῶν θαλασσοπόρων...

Στὸ μικρὸ λιμάνι Σαντβίκε τὸ πλοῖο διέκοψε τὸ περιπετειῶδες ταξίδι γιὰ ἀνάπαυλα μερικῶν ἡμερῶν. Ὁ Βάγκνερ σημείωσε τὸ εὔηχο ὄνομα τοῦ χωριοῦ γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ στὴν ὄπερα ποὺ θὰ ἔγραφε. Συνομιλοῦσε διαρκῶς μὲ τοὺς ναυτικοὺς ποὺ τοῦ διηγήθησαν ἕνα ρωμαντικὸ μῦθο, τὸν μῦθο τοῦ μυστηριώδους Ἱπταμένου Ὀλλανδοῦ. Τότε πιὰ ὁ μουσουργὸς πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ διαμορφώσῃ τὸν ὡραῖο αὐτὸν μῦθο σ' ἕνα μελόδραμα.

Στοὺς μῆνας τῆς πιὸ μαύρης πενίας του στὸ Παρίσι, ὅπου ὁ Βάγκνερ ζοῦσε ἢ μᾶλλον κουτσοζοῦσε ἀπὸ καμμιὰ ἐργασία ποὺ ἔκαμνε κάπου-κάπου, ὁ νεαρὸς μουσουργὸς συνέθεσε τὸν «Ἱπτάμενον Ὀλλανδόν» του. Ὅσα εἶχε ἰδῆ καὶ ὑποφέρῃ ὁ ἴδιος κατὰ τὸ τρικυμιῶδες ἐκεῖνο θαλάσσιο ταξεῖδι εἶχαν ἀποτελέσει μιὰ μεγαλειώδη ἀποκάλυψη γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ ψυχή του.

Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἔργου ἦταν κάτι τὸ νέον δὲν ἀποτελοῦσε ἕνα «ποτπουρρί» ἀπὸ διάφορα μοτίβα τῆς ὄπερας, ἀλλὰ ἕνα δραματικώτατο μουσικὸ ταμπλώ. Στὴν συβφωνία αὐτὴ βογγοῦσε ἡ τρικυμία, ἐμάνιαζαν τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὸν τὸν χαλασμὸ τῆς φύσεως ἀκουόταν, σὰν παρήγορη ἐπαγγελία τοῦ οὐρανοῦ, ἡ ἀπολυτρωτικὴ μελῳδία ποὺ τραγουδοῦσε ἡ ὡραία Σέντα στὴν μπαλλάντα της στὴ δεύτερη πρᾶξη καὶ ποὺ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΑΙ ΩΡΑΙ ΣΥΣΚΟΤΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας αἱ ὧραι συσκοτίσεως καθωρίσθησαν διὰ σήμερον ὡς ἑξῆς:

Παρασκευὴ 8 Ἰανουαρίου. Ἔναρξις συσκοτίσεως ὥρα 17.4'. Λῆξις συσκοτίσεως ὥρα 6.67'.

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΟΣΟΥΣ ΞΕΧΝΟΥΜΕ...

Ἕνας σοφὸς τῆς Θεσσαλονίκης

Ο ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Β'

Ὁ Πέτρος Παπαγεωργίου ὑπῆρξε καὶ παραμένει ἕνας μεγάλος ἀδικημένος.

Ὀλίγοι καὶ ὀλίγοι μονάχα ἐγνώρισαν καὶ ἀνεγνώρισαν—καὶ ὄχι πολὺ γρήγορα τὴν ἀξία του.

Ἡ μοῖρα του ἔχει κάτι παράξενες γιὰ τὴν σύμπτωσι ἀναλογίες μὲ τὴν τύχη τοῦ Ριάδη μας.

Ὅπως γιὰ τὸν τελευταῖον αὐτὸν— ἀναμφισβήτητη καὶ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἀξία, ποὺ ἀναγνωρίσθηκε ἀπὸ τοὺς ἁρμοδιώτερους καὶ ἐγκυρότερους στὸ ἐξωτερικό— ἡ παραγνώρισις ἀπὸ πολὺν κόσμο τοῦ τόπου μας καὶ ἡ ἀμφισβήτησις τῆς ἀξίας του ἐπέζησε καὶ τοῦ θανάτου του, γιὰ νὰ χαρακτηρισθοῦν κι' ὄχι ἀπὸ τυχαίους ἀνθρώπους, καὶ τὰ μουσικά του ἀριστουργήματα καὶ τὰ ποιητικά του ἀριστοτεχνήματα σὰν ἕνας θρῦλος ἀνόητος, ἔτσι καὶ γιὰ τὸν Πέτρο Παπαγεωργίου, τὸν σοφὸ τὸν πασίγνωστο σὲ μιὰ Γερμανία καὶ σ' ὅλους τοὺς ἀνώτερους Ἐπιστημονικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης, πολλοὶ λίγοι κι' ἀπὸ τοὺς πειὸ μορφωμένους μας ἔχουν στὴν συνείδησί τους ἕνα ἀκριβὲς μέτρο τῆς ἀξίας του.

Ἐδημοσίευσε βαρειὰ καὶ πολύτιμα, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγα πράγματα. Ἀσκοῦσε μιὰ μεγάλη, μιὰ ὑπερβολικὴ βάσανο σ' ὅ,τι παρατηροῦσε, σ' ὅ,τι βεβαίωνε, σ' ὅ,τι ὑποστήριζε καὶ διατύπωνε. Τὰ ζύγιζε ὅλα προσεκτικὰ στὴ μικρὴ ζυγαριά, ὅπου ζυγίζεται τὸ χρυσάφι καὶ οἱ πολύτιμες πέτρες. Σ' αὐτοὺς τοὺς ὑπερβολικοὺς δισταγμούς του στὸν ἀδόκητο θάνατό του καὶ στὴ μεγάλη συμφορὰ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ 1917, ὀφείλεται ἡ ἀπώλεια τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς ἐργασίας του, ποὺ ἔμεινε ἀνέκδοτη γιὰ νὰ τὴν καταπιῇ ἡ ἀποφράδα ἐκείνη φωτιὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ τώρα, γιὰ πολλούς — καὶ γιὰ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς λίγους ἀκόμα — τὸ ἔργο του ποὺ χάθηκε θεωρεῖται κι' αὐτὸ θρῦλος, ἀπαράλλαχτα ὅπως καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ὀντότης τοῦ Ριάδη. Εἴμαστε ἡ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας της.

Ὡς τόσο, δὲν πέθ[αν]αν ὅλοι ὅσοι πήγαιναν στὸ πρακτορεῖο τοῦ μακαρίτη Τάσου Γιαννούλη, ὅπου ἦταν ἀφημένες οἱ δυὸ μεγάλες καὶ ἀκλείδωτες κασσέλες μὲ τὰ χειρόγραφα, τὶς σημειώσεις καὶ διάφορα βιβλία τοῦ σοφοῦ, οὔτε ἐκεῖνοι, ποὺ ἀντέγραφαν κάθε τόσο καὶ ὀνελάβαν τὴν ἀκένωτη πηγὴ τῶν ἱστορικῶν, φιλολογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν, γιὰ νὰ παρουσιάζουν—ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Παπαγεωργίου—σὰν ἔργα δικά των τὰ κακέκτυπα ξεσηκώματα... Κι' αὐτὸ φαντάζομαι, νὰ πέθαναν ὅλοι ὅσοι ἤξεραν, ὅτι ὁ σοφὸς συνέγραφε ἀργὰ καὶ ἐπίπονα μιὰ μεγάλη ἱστορία τῆς Θεσσαλονίκης—μιὰ μικρὴ πρόγευσι τῆς ὁποίας μᾶς ἔδωσαν τὰ διάφορα κατὰ καιροὺς περὶ Θεσσαλονίκης σημειώματά του, τὰ δημοσιευθέντα καὶ σὲ ξένα μεγάλου κύρους ἐπιστημονικὰ περιοδικά— ἀλλὰ καὶ τὶς ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς του.

* *

Τί μένουν γνωστὰ ἀπὸ τὸν Παπαγεωργίου; Τὰ διασπαρμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ δημοσιεύματά του, ἡ περὶ Ἠλέκτρας ἐργασία του, αἱ πυθαγόρειες διορθώσεις ποὺ ἐπέφερε σὲ σφαλεροὺς τύπους λέξεων ποὺ ἐπεκράτησαν—ἀγνοίας ἀνοχῇ —ἀπὸ κακὲς ἀντιγραφὲς τῶν ἀρχαίων κειμένων, διορθώσεις ποὺ ἀνεπιφύλακτα καὶ μ' εὐγνωμοσύνη ἀναγνωρίσθηκαν ἀπὸ τὶς ἁρμοδιώτερες διεθνεῖς ἐπιστημονικὲς κορυφὲς καὶ προύκάλεσαν ἕνα δίκαιο διεθνῆ θαυμασμὸ πρὸς τὸν ἀθόρυβο καὶ σεμνὸ σοφὸ τῆς Θεσσαλονίκης.

Στὰ 1911 — ἡ 12 — ἀνετέθη, προτάσει τοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου, ἡ διεύθυνσις τῆς καταρτίσεως τοῦ «Μεγάλου Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης» καὶ στὰ 1914 ὁ σοφὸς παρουσίασε τὸ πρῶτο ὑποδειγματικὸ τεῦχος. Ταυτόχρονα εἶχε διορισθῆ καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου. Ἀλλὰ ἡ ζωή του, μιὰ ζωὴ σκληρὴ συνεχῶν ἀγώνων, μεγάλης μελέτης καὶ μεγάλων κόπων, κρυφῶν στερήσεων καὶ ἀπογοητεύσεων στιγμῶν, κτυπήθηκε θανάσιμα ἀπὸ τὴν νίκη αὐτὴ τὴν λίγο ὄψιμη, ἀπὸ τὸν θρίαμβο τὸν ὀψιγενῆ καὶ κτυπήθηκε στὸ εὐγενέστερο καὶ ἰσχυρότερο κίνητρό της: στὸν ἐγκέφαλο. Ὁ Παπαγεωργίου τρελλάθηκε καὶ δὲν πρόλαβε νὰ ἐμφανισθῇ στὴν ἕδρα του γιὰ τὸν ἐναρκτήριο λόγο. Κι' ὕστερα ὕστερα λίγο χανότανε στὴν πιττοτεινὴ καὶ ἀνέκκλητη ἡσυχία κάτω ἀπὸ τὸ λεπτὸ καὶ ἀνάλαφρο χῶμα τῆς ἀττικῆς γῆς.

Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μὴ θριαμβεύσῃ. Ἀλλ' ὁ θρίαμβος ἦρθε πολὺ ἀργά. Καὶ ἦρθε γιὰ νὰ τὸν σκοτώσῃ.

ΧΑΣΗΡ

Υ. Γ. Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἐσημειώθη χθὲς ἡ χρονολογία θανάτου του στὰ 1917 ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ 1914.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

— Καλῶς τὴν δεχθήκαμε !

— Ἄσπρη, ἁγνή, φαντασμαγορικὴ μέσα στοὺς ὁλόλευκους πέπλους της μᾶς ἐπεσκέφθη προχθὲς τὴν νύκτα γιὰ πολὺ λίγο ὅμως ἡ ἀποκαλουμένη Νύφη τοῦ Βορρᾶ.

— Καὶ ἐκάλυψε πρὸς στιγμὴν ὅμους καὶ χείλη, πρόσωπα καὶ σκέπασε σπίτια, ἀποθέσασα παντοῦ τὴν σφραγίδα της.

— Τὸ χιόνι αὐτό, καθὼς ἦρθε ἤρεμα καὶ ἁπαλά, χωρὶς παγετῶνες καὶ δριμύτητες ἔγινε εὐμενέστατα δεκτόν.

— Τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον, λέγουν οἱ εἰδικοί, εἶναι ἐξαιρετικὰ ὠφέλιμον διὰ τὴν γεωργίαν αὐτὴν τὴν ἐποχήν.

— Εἰς τὴν προσπάθειάν των νὰ ἐφαρμόσουν τοὺς κειμένους κανονισμούς, μερικοὶ τροχονόμοι εἶναι λιγάκι περίεργοι.

— Ἕνας ἐξ αὐτῶν, προχθές, παρατηρήθηκε συμπολίτην γιατὶ προσπαθοῦσε ν' ἀνέβῃ στὸ τρὰμ ἀπό... τὴν σκάλα !

— Καὶ δικαίως ὁ συμπολίτης ἀπορροῦσε:

— «Ἀπὸ ποῦ πρέπει ν' ἀνέβῃ κανένας στὸ τράμ; Μήπως ἀπ' τὸ παράθυρο;»

— Ὑπάρχει μία τάξις συμπολιτῶν οἱ ὁποῖοι βρίσκονται νὰ κάνουν κάθε ποιότητος φάρσες ἀπὸ τηλεφώνου.

— Τί γοῦστο βρίσκουν σ' αὐτὴ τὴν ἐνόχληση, εἶναι μυστήριον.

— Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι καθίστανται ἐνοχλητικοὶ καὶ καθὼς μάλιστα τ' ἀστεῖα των εἶναι ἀπερίγραπτα, προξενοῦν ἀγανάκτησι.

— Ἂν δὲν λυποῦνται τὸν καιρό τους, ποὺ χάνεται ἔτσι ἄσκοπα, δὲν λυποῦνται τουλάχιστον τὴν ἀξία τῶν τηλεφωνημάτων;

— Ἡ μανία τῆς χαρτοπαιξίας, τοῦ παιχνιδιοῦ γενικῶς, ποὺ κυριαρχεῖ παντοῦ αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνεται καὶ εἰς τοὺς δρόμους;

— Πράγματι ἐμφανίσθηκαν ὑπαίθριες ρουλέττες.

— «Πολλὰ βάζετε, πολλὰ παίρνετε».

— Καὶ γυρίζει ἡ ρόδα καὶ κερδίζουν τὰ διάφορα χαρτιὰ ἢ ἕνα ἢ δυὸ ἢ περισσότερα πακέττα τσιγάρα ἕνα ρολόγι, ἕνα χιλιόρικο ἢ κάτι ἄλλο.

— Κόσμος δὲ ἀρκετὸς συνωθεῖται γύρω ἀπὸ τὰ πρόχειρα αὐτὰ «καζίνα» καὶ δοκιμάζει τὴν τύχη του θυσιάζοντας μερικὰ ἑκατοντάδραχμα.

— Ἃς σημειωθῇ ὅτι οἱ ρουλέττες αὐτὲς λειτουργοῦν νόμιμα καὶ ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται των εἶναι ἄνθρωποι βιοπαλαισταὶ μὲν πρακτικοὶ ὅμως.

— Ἐκμεταλλεύονται τὴ γενικὴ διάθεση τοῦ κόσμου πρὸς τὸ παίξιμο.

— Τὸ πρῶτο φετεινὸ χιόνι ἐνθουσίασε τοὺς ὑγειονολόγους.

— Λέγουν ὅτι χειμῶνα χωρὶς χιόνι προμηνύει κολοκαῖρι μὲ ἐπιδημίες.

— Γι' αὐτὸ καὶ ὅσοι ξέρουν τὸ παραπάνω ἀξίωμα, χάρηκαν ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴ πρώτη προχθεσινὴ ἐμφάνισι τοῦ χιονιοῦ.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Ἀπὸ τὸ ξένον θέατρον

Ἕνα ὡραῖον χτένισμα

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ

Χειμῶνας

Χειμῶνας, λοιπόν; Χιόνι; Ποιὸς πίστεψε ὅτι θὰ εἴχαμε καλοκαίρι; Ὅτι θὰ ζούσαμε σὲ μιὰ διαρκῆ ἄνοιξη, στὴ χώρα τῶν Μακάρων; Εἶχαν ἐλπίσει πολλοί. Ἄλλοι τὸ εἶχαν πιστέψει σχεδόν. Ἄλλοι ἐνόμισαν ὅτι ἡ ἄνοιξη ἦρθε. Εἶναι οἱ αἰώνιοι ἄνθρωποι ποὺ βιάζονται νὰ ἐλπίζουν. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ θυμίζουν κεῖνο τὸ δυστυχισμένο γύφτο ποὺ ρώτησε μὲ ἀγωνία, γιατὶ εἶχε ξυλιάσει ἀπὸ τὸ κρύο τὸ Σεπτέμβριο, ἂν ἔπειτ' ἀπ' αὐτὸν ἔρχεται ὁ Μάης.

— Ὄχι, τοῦ εἶπαν. Ἔπειτα εἶναι ὁ Γεννάρης...

— Κ' ἔπειτα, Μάης; ρώτησε μὲ ἀγωνία.

— Ὄχι... ἔπειτα ὁ Φλεβάρης...

— Τσ' ἀπέ.. Μάης;

Ἐπέμενε νὰ φτάσῃ τὸ ταχύτερο ὁ Μάης. Μὰ ἦταν πίσω, ἀκόμη ὁ Μάης. ἐργοῦσε πολύ. Κι' ὁ δυστυχισμένος ὁ γύφτος ὑπέφερε ἀπὸ τὸ κρύο.

Ἔτσι. Ὅλοι θέλουμε τὸν καλὸ καιρό, ὅλοι θέλουμε τὴν ἄνοιξη καὶ τὶς μοσχοβολισμένες δροσιὲς τοῦ μαγιάτικου πρωϊνοῦ. Μὰ ὑπάρχει κι' ὁ χειμῶνας. Εἶναι σκληρός; Δὲν εἶναι γιὰ τοὺς φτωχούς; Ποιὸς θὰ εἶχεν ἀντίρρηση. Μὰ ὑπάρχει. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, αὐτὴ εἶναι ἡ θέληση τῆς φύσεως. Αὐτὸ παρουσιάζει ἡ αἰώνια ἐναλλαγή. Τί μένει ἴδιο στὸν κόσμο; Ὅλα ἀλλάζουν, ὅλα μεταβάλλονται, ὅλα περνοῦν. Ὑπάρχουν δροσοβολές, ζέστες, χιόνια γιὰ τὴ ζωή; Ἔτσι, πρέπει νὰ τὰ δεχτοῦμε. Δὲν θὰ ἦταν καλὸ νὰ εἶναι πάντα ἄνοιξη; Λαμπρό. Μὰ δὲν εἶναι. Καὶ ἀφοῦ δὲν εἶναι, ἕνας συμβιβαστικὸς ἄνθρωπος κάνει ἄλλη σκέψη. Περάσαμε πολὺ καιρό, ἕνα απαυδάτο μέρος τοῦ χειμῶνα, χωρὶς κρύα. Ἦρθε καὶ τὸ χιόνι. Τί νὰ γίνῃ; Ἃς τὸ περάσουμε κι' αὐτό, ὅπως μποροῦμε, μ' αἰσιοδοξία... Θὰ περάσῃ κι' ὁ χειμῶνας. Εἶναι τόσο βέβαιο αὐτό...

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

Ἐπιστημονικὰ ζητήματα

Πῶς προκαλεῖται ἡ γρίππη

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ κλίματος

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς γρίππης διεξήγετο κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν ἀποκλειστικῶς σχεδὸν εἰς τὸν βακτηριολογικὸν τομέα. Εἰς τὴν ἔρευναν αὐτὴν ὀφείλεται ἡ ἀνακάλυψις τοῦ βακτηριδίου τῆς ἰνφλουέντσας Πφάιφερ. Ἀπεδείχθη ὅμως ὅτι τὸ βακτηρίδιον αὐτὸ ἐμφανίζεται καὶ εἰς ἐποχάς, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ἐπιδημία γρίππης καὶ μάλιστα τόσον εἰς ἀνθρώπους ἐντελῶς ὑγιεῖς ὅσον καὶ εἰς περιπτώσεις ἄλλων ἀσθενειῶν.

Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς δόκτωρ Χ. Φλὸν τοῦ γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου Βιοκλιματικῶν Ἐρευνῶν εἰς τὴν Λουτρόπολιν Ἕλστερ προέβη ἐσχάτως εἰς ἐνδιαφερούσας ἀνακοινώσεις περὶ νέων ἀποτελεσμάτων τῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν αἰτίων τῶν προκαλούντων τὴν γρίππην. Ὅλα τὰ μικρόβια τῆς γρίππης ἔχουν ἀνάγκην ἰδιαιτέρων συνθηκῶν διὰ νὰ προκαλέσουν ἐπιδημίαν. Αἱ ἐξωτερικαὶ αὐταὶ ἐπιδράσεις προκαλοῦνται κυρίως ἀπὸ κρυολογήματα, ἰδίως δὲ ἀπὸ τὴν εἰσπνοὴν ψυχροῦ ἀέρος. Ἐν τούτοις καὶ ἄλλαι ἐπενέργειαι τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καθὼς καὶ κακὴ διατροφὴ ἐπιφέρουν πολλάκις τὴν πλήθυνσιν τῶν ἤδη ὑπαρχόντων βακτηριδίων καὶ συνεπῶς τὴν νόσον. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ γρίππη δὲν ἐμφανίζεται εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, ἀλλὰ κυρίως—ἂν καὶ ὄχι ἀποκλειστικῶς — κατὰ τὸν χειμῶνα. Δὲν ἀναπτύσσεται ὅμως κάθε χειμῶνα εἰς ἐπιδημίαν. Παρετηρήθη εἰς ὅλως διαφορετικὰς περιοχὰς δεκτὴ κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐμφάνισις τῆς ἐπιδημίας.

Ἄλλο ἀξιοσημείωτον σημεῖον τῶν ἐρευνῶν εἶνε ἡ περιοδεύουσα ἐπιδημία, τὸ αἴτιον τῆς ὁποίας δὲν ἐξηκριβώθη μέχρι τοῦδε ὁλοσχερῶς. Ἐπίσης ἡ χρονικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιδημικῆς νόσου εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον παρουσιάζει κυματοειδεῖς ἐμφανίσεις. Κάποτε παρατηρεῖται μία περίοδος ἄνευ ἐπιδημίας μὲ ἀπομονωμένας ἁπλῶς περιπτώσεις. Παρετηρήθη ἐπίσης ὅτι τὰ κυματοειδῆ αὐτὰ κρούσματα ἐμφανίζονται εἰς πολλούς, κάποτε δὲ καὶ εἰς ὅλους τοὺς τόπους τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἡμέραν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἡ ἐπιδημία εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχήν της, εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς ἐντάσεώς της ἢ ἐν ὑφέσει ἤδη. Τὰ ὁμαδικὰ αὐτὰ κρούσματα παρουσιάζονται ὁμοίως μετὰ καιρικὰς μεταβολὰς ἐξ ἐκείνων ποὺ ἔγιναν γνωσταὶ διὰ τῶν ἐρευνῶν τοῦ ἰατροῦ ντὲ Ροῦντερ ὡς αἴτια καὶ ἄλλων πολλῶν νόσων. Ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ ἐπιδημία τῆς γρίππης, καὶ ὡς πρὸς τὴν τοπικὴν της ἐπέκτασιν, ἀκολουθεῖ τὰς καιρικὰς συνθήκας κατὰ πόδας καὶ ὅτι δὲν ἐμφανίζεται εἰς τόπους, ὅπου δὲν ἐπικρατοῦν αἱ ἐν λόγῳ καιρικαὶ συνθῆκαι.

Οὕτω λοιπὸν καταφαίνεται ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τῶν μέχρι τοῦδε κεχωρισμένων βακτηριολογικῶν καὶ ἐπιδημιολογικῶν διαπιστώσεων. Ἡ ἄμεσος μόλυνσις ἐπιφέρει μόνον τὴν μετάδοσιν τοῦ μικροβίου ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον. Ἡ νόσος ὅμως ἐκδηλοῦται μόνον τότε, ὅταν τὰ μικρόβια καθίστανται ἐνεργὰ συνεπείᾳ ὡρισμένων καιρικῶν συνθηκῶν εἴτε ὅταν ἡ δύναμις ἀντιδράσεως τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ κατὰ τῆς νόσου ἔχει ἐξασθενίσει ἐξ ἄλλων λόγων.

Αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι ποὺ θεωροῦνται σήμερον ὡς προκαλοῦσαι τὴν γρίππην εἶνε διαφόρων εἰδῶν. Συγκαταλέγονται εἰς αὐτὰς καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν μαζῶν τοῦ ἀέρος ἢ τῶν μετώπων αὐτῶν, μεταβολαὶ ποὺ ἔχουν σπουδαιότητα καὶ διὰ τὰς ἐμφανίσεις ἄλλων νόσων. Διὰ τὴν γρίππην ὅμως ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ μία ἄλλη καιρικὴ συνθήκη ποὺ διακρίνεται ἀκριβῶς διὰ τῆς ἐλλείψεως μετώπων ἀέρος διασχιζόντων τὴν ἀτμόσφαιραν. Πρόκειται περὶ τοῦ λεγομένου καιροῦ ὑψηλῆς πιέσεως, ὁ ὁποῖος διαρκεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας καὶ ὁ ὁποῖος, τὸν χειμῶνα, δημιουργεῖ εἰς τὰ μέσους ὑπὲρ τὸ ἔδαφος στρώματα ψυχρὸν ἀέρα, ὑπεράνω δὲ τούτων θερμὸν ἀέρα. Ὁ καιρὸς αὐτὸς διακρίνεται διὰ τὴν ἀσυνήθη ξηρασίαν του καὶ διὰ τὴν πολὺ διαφανῆ ἀτμόσφαιράν του μὲ ἐξαιρετικὴν ὁρατότητα. Τὰ ὅρια τῶν δύο τούτων στρωμάτων ἀέρος εὑρίσκονται εἰς ὕψος 600—1300 μέτρων ὑπὲρ τὴν γῆν.

Ἐνῷ λοιπὸν ἕνας ὡρισμένος καιρὸς ἢ μία ὡρισμένη καιρικὴ κατάστασις, π. χ. ἐν θερμὸν στρῶμα ἀέρος, εἰς μίαν περιοχήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ἤδη γρίππη, προκαλεῖ ὁμαδικὰ κρούσματα, εἰς ἄλλην περιοχὴν ἐλευθέραν γρίππης δὲν ἔχει τὴν ἐπενέργειαν αὐτήν. Ἡ κυματοειδὴς μετατόπισις ἢ μᾶλλον πορεία τῆς ἐπιδημίας ὅμως ὁ ἐρχομὸς αὐτῆς ἐλάχιστα μόνον ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰς καιρικὰς συνθήκας, μάλιστα δὲ δύναται κάποτε νὰ ἐξελίσσεται καὶ εἰς κατεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὰς μετατοπίσεις τῶν μαζῶν τοῦ ἀέρος.

Ἡ ἐξέλιξις μιᾶς ἐπιδημίας ἐπηρεάζεται εἰς διαφόρους τόπους ταυτοχρόνως ἀπὸ ὡρισμένας καιρικὰς συνθήκας ὑπὸ μορφὴν ὁμαδικῶν υπότων μὲ πολλὰ κρούσματα. Ἀντιθέτως, ἡ ἐξάπλωσις καὶ μετάδοσις τῆς ἐπιδημίας ἐξαρτᾶται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸν καιρὸν καὶ περισσότερον ἀπὸ τῆς μορφῆς ποὺ προσλαμβάνει τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους στρῶμα ἀέρος. Ἰδίως εἰς κοιλάδας καὶ λεκανοπέδια τὰ χαμηλὰ τοπεῖα προτιμῶνται συνεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου.

Ἐν πρᾶγμα θεωρεῖται σήμερον βέβαιον: ἡ μόλυνσις μὲ τὸ μικρόβιον τῆς γρίππης, αὐτὴ καὶ μόνη, εἴτε ὁ καιρός, αὐτὸς καὶ μόνος, δὲν ἀποτελοῦν πλήρως ἱκανοποιητικὴν ἐξήγησιν διὰ τὴν γένεσιν, ἐξάπλωσιν καὶ ἐξέλιξιν τῶν ἐπιδημιῶν γρίππης. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἀκόμη αἴτια, κάθε δὲ μονόπλευρος ὑπερτίμησις ἑνὸς ὡρισμένου παράγοντος ὡς ἀποκλειστικοῦ αἰτίου τῆς νόσου θὰ ἦτο σφαλερά. Μόνον μία ἐπιμελὴς ἔρευνα, περιλαμβάνουσα ὅλους τοὺς παράγοντας, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης καὶ ἰδίως τῆς λεγομένης ἐγκυκλοπαιδικῆς δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ πλήρως εἰς ὅλον τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιδημίας ταύτης καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἀσφαλεῖς προϋποθέσεις πρὸς διευκρίνισιν τοῦ ἐν λόγῳ προβλήματος, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ κατόπιν τῆς πλήρους ἀνακαλύψεως τῶν πραγματικῶν αἰτίων νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὴν ἔγκαιρον, κατὰ τὸ δυνατὸν προληπτικήν, πάντως δὲ ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τῆς τόσον εὐρέως διαδεδομένης νόσου ταύτης.

Ε. Ν.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4060)18)1 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας, ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1942 οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ἱδρύματος κατατάσσονται εἰς τὰς κάτωθι διὰ λατινικῶν ἀριθμῶν σημειουμένας δέκα τρεῖς (13) μισθολογικὰς κλάσεις.

Ὁ ἠσφαλισμένος τοῦ ὁποίου ὁ μισθὸς κυμαίνεται

κάτω	239.99	εἰς τὴν	I κλάσιν
ἀπὸ 240	479.99	»	II »
» 480	719.99	»	III »
» 720	1039.99	»	IV »
» 1040	1359.99	»	V »
» 1360	1679.99	»	VI »
» 1680	1999.99	»	VII »
» 2000	2399.99	»	VIII »
» 2400	2879.99	»	IX »
» 2880	3359.99	»	X »
» 3360	3839.99	»	XI »
» 3840	4319.99	»	XII »
» 4320	καὶ ἄνω	»	XIII »

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω διαρρυθμίσεως τῶν ὁρίων τῶν κλάσεων τῆς ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτῶν ὑπολογισμοῦ τοῦ Ἀσφαλίστρου, ὡς τοῦτο ἔχει διαμορφωθῆ διὰ τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 4060)18)1 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας, προκύπτει δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας τὸ κάτωθι καὶ ἔναντι ἑκάστης κλάσεως ἀσφάλιστρον.

Α'. ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους εἰς τὸν κλάδον ἀσθενείας

Κλάσις	Σύνολον	Ἐργοδότου	Ἠσφαλισμένου
I	12.10	8.90	3.20
II	21.70	15.90	5.80
III	36.20	26.60	9.70
IV	54.10	38.90	14.90
V	72.40	53.00	19.40
VI	91.70	67.20	24.50
VII	111.00	81.30	29.70
VIII	130.20	95.40	34.80
IX	159.20	116.60	42.60
X	188.10	137.80	50.30
XI	217.10	159.0	58.00
XII	246.00	180.20	65.80
XIII	275.00	201.50	73.50

Β'. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους εἰς τὸν κλάδον συντάξεως

I	7.20	4.30	2.90
II	13.—	7.80	5.20
III	21.60	13.—	8.60
IV	31.70	19.—	12.70
V	43.20	25.90	17.30
VI	54.70	32.80	21.90
VII	66.20	39.70	26.50
VIII	77.80	46.70	31.10
IX	95.00	57.00	38.00
X	112.30	67.40	44.90
XI	129.60	77.80	51.80
XII	146.90	88.10	58.80
XIII	164.20	98.50	65.70

Γ'. ΜΙΚΤΑ

Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους

I	19.30	13.20	6.10
II	34.70	23.70	11.—
III	57.80	39.50	18.30
IV	84.80	57.90	26.90
V	115.60	78.90	36.70
VI	146.40	100.—	46.40
VII	177.20	121.—	56.20
VIII	208.—	142.10	65.90
IX	254.20	173.60	80.60
X	310.40	205.20	95.20
XI	346.70	236.90	109.80
XII	392.90	268.30	124.60
XIII	439.20	300.—	139.20

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι, κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τὸ ποσὸν τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν δι' ἕνα ἕκαστον τῶν ἠσφαλισμένων χωριστά, δέον νὰ στρογγυλεύηται κατὰ δεκάδας δραχμῶν, τῶν μὲν μονάδων 1-5 διαγραφομένων τῶν δὲ 6 καὶ ἄνω λογιζομένων ὡς ἀκεραίων δεκάδων δρχ. Οὕτω π.χ. ἐὰν αἱ εἰσφοραὶ ἑνὸς δεκαπενθημέρου ἀνέρχονται εἰς δρχ. 2.303,60 εἶναι δέον νὰ στρογγυλευθοῦν εἰς δρχ. 2.300, ἀντιθέτως δὲ ἐὰν ἀνέρχονται εἰς δρχ. 2.306.40, δέον νὰ στρογγυλευθοῦν εἰς δρχ. 2.310.

Ὡσαύτως ὑπενθυμίζομεν ὅτι πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ μέσου ἡμερομισθίου τῶν ἠσφαλισμένων θὰ ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ προηγούμεναι ὁδηγίαι μας.

Ἐκ τῆς δ)σεως Ὑπ)τος Ι.Κ.Α

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΖΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝΔΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΝ ΟΤΙ Η ΚΑΛΚΟΥΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΣΙΤΑΤΟΓΚ ΘΑ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΠΟΛΥ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6 Ἰανουαρίου. (Ο.Ν.Β.) — Ὁ Ἰνδὸς ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Σοῦμπας Χάντρα Μπόζε ἀπηύθυνεν τὴν 5 Ἰανουαρίου διὰ τοῦ Γερμανικοῦ Ραδιοφωνικοῦ πομποῦ βραχέων κυμάτων ἓν μήνυμα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους πρὸς τοὺς ὁμοεθνεῖς του ἐν Ἰνδίαις, εἰς τὸ ὁποῖον ηὐχήθη εἰς τὴν πατρίδα του εὐτυχίαν καὶ εὐημερίαν καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἔτος 1943 εἰς τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔτους 1857 θὰ φέρῃ τὴν τελικὴν ἐπιτυχίαν.

Ὁ Μπόζε προέβη κατόπιν εἰς μίαν ἐπισκόπησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία ἐξηλείχθη εὐνοϊκῶς διὰ τὸν Ἰνδικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Οἱ ἐχθροὶ τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν, δηλαδὴ αἱ δυνάμεις τοῦ τριμεροῦς παρέμειναν νικηταὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν καὶ ὅταν οἱ ἀντίπαλοι προέβησαν εἰς τὴν ἀπόβασιν εἰς τὴν ἀνυπεράσπιστον γαλλικὴν βόρειον Ἀφρικὴν κατεδείχθη ταχέως ἡ ἀδυναμία τῶν Βρεττανοαμερικανικῶν στρατευμάτων καὶ ἡ ἀπόβασις των ἀπεκαλύφθη ὡς προπαγανδιστικὴ μανοῦβρα. Οἱ σύμμαχοι ἀπεδιώχθησαν ἐξ ὅλης τῆς ἀνατολικῶς τῶν Ἰνδιῶν κειμένης Ἀσίας καὶ ἀπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου, καὶ ὅταν συγκρίνεται ἡ σημερινὴ πολεμικὴ κατάστασις μὲ τὴν τοῦ 1917)18, δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῆς προσεχοῦς καταρρεύσεως τῆς βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὁ Μπόζε ἐστράφη κατόπιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ὁμοεθνῶν του εἰς τὴν ἀγγλικὴν δημαγωγίαν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἄλλον σκοπόν, παρὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν πίστιν εἰς τὴν δῆθεν ἀήττητον αὐτοκρατορίαν καὶ νὰ ἀποκρύπτῃ τὰς καθημερινὰς φρικαλεότητας ἐναντίον τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ ὡς καὶ τὰ καταπιεστικὰ μέτρα δι' ὀφθαλμοφανῶν ψευδῶν περὶ τῆς τρομοκρατίας τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἄξονος εἰς τὰς κατεχομένας περιοχάς. Ἐπίσης οἱ συνεχεῖς λόγοι τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν περὶ τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ κόσμου μετὰ τὸν παρόντα πόλεμον δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μανοῦβρα πρὸς ἀπόκρυψιν τῶν ἰδικῶν των σχεδίων πρὸς κοσμοκρατορίαν. Τὸ τελευταῖον τέχνασμα, ἡ Λευκὴ Βίβλος, ἀνῃρέθη ἤδη ὑπὸ τῶν ἰδίων Ἀμερικανῶν δι' αὐθεντικῶν μαρτυριῶν. Οὗτοι παρέχουν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὁ Ροῦζβελτ καὶ ὁ Τσῶρτσιλ καὶ οἱ ὀπαδοί των εἶνε οἱ προκαλέσαντες τὸν πόλεμον.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ

Ὄχι μόνον αἱ Ἰνδίαι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἰνδοὶ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον ὀφείλουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν γιγάντιον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ καὶ νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ δεικτύου τῶν ψευδολογιῶν, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλία ἔχει ἁπλώσει ἐν Ἰνδίαις. Ἕκαστος ἀγὼν ἀπαιτεῖ θυσίας, ἀλλὰ δύο ἐτῶν ἀγὼν ἐναντίον τῆς Ἀγγλικῆς τρομοκρατίας καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀνθρώπινα θύματα θὰ φέρουν εἰς τὰς Ἰνδίας τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ Ἀγγλία διεξήγαγε μέχρι τοῦδε ἀναριθμήτους πολέμους διὰ νὰ σταθεροποιήσῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριαρχίαν της ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν καὶ αἱ Ἰνδίαι ὀφείλουν ἀκόμη σήμερον νὰ δοκιμάσουν ὅλας τὰς φρικαλεότητας τοῦ πολέμου, ἐπειδὴ θέλει ἡ ἀγγλία νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν Βούρμαν.

Ἐφ' ὅσον ὁ Ἰνδικὸς λαὸς ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἀγγλοαμερικανοὺς νὰ ἐκμεταλεύωνται τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν τῶν Ἰνδιῶν, τὸ χρῆμα καὶ τὰς πηγὰς πρώτων ὑλῶν αὐτῶν διὰ τὸν ἱμπεριαλιστικόν των πόλεμον, θὰ ὀφείλουν αἱ Ἰνδίαι νὰ ὑποφέρουν λόγῳ τοῦ πολέμου.

Ἐγὼ ὁ ἴδιος, εἶπεν ὁ Μπόζε, γνωρίζω ἑκάστην ὁδὸν καὶ ἑκάστην πλατεῖαν εἰς τὴν βομβαρδισθεῖσαν Καλκούταν, ὅπου ἐγὼ ἀνέλθη δι' ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας μέχρι τοῦ ἀξιώματος τοῦ δημάρχου, καὶ ὅσον καὶ ἂν λυποῦμαι διὰ τὰ παθήματα τῆς πόλεως αὐτῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθην καὶ εὑρίσκονται οἱ συγγενεῖς μου, πόλεις ὡς ἡ Καλκοῦτα καὶ τὸ Τσιταλκογκ θὰ ἔχουν νὰ ὑποφέρουν καὶ πολὺ βαρύτατα παθήματα, ἐφ' ὅσον αἱ Ἀγγλοαμερικανικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις εὑρίσκονται ἐν Ἰνδίαις. Ἡ καλυτέρα διέξοδος εἶναι νὰ ἐκκενωθοῦν τελείως τὰ πλησίον τῶν πολεμικῶν βιομηχανιῶν κείμενα τμήματα καὶ νὰ ἀναλειφθῇ μία μεγάλη προπαγάνδα ἐναντίον τῆς ὑποδουλώσεως τῆς Βούρμας εἰς τοὺς Ἄγγλους.

Ὁ Μπόζε καταλήγων ἔκαμε μίαν ἔκκλησιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος Βεγγάλης, ἡ ὁποία ἀπὸ διακοσίων ἐτῶν ἀντέδρασεν εἰς τὴν ὑποδούλωσιν τῶν Ἰνδιῶν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, καὶ εἰς τοὺς ὤμους τῆς ὁποίας ἰδιαιτέρως κεῖται σήμερον ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν Ἰνδιῶν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ζυγοῦ.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΤΟΛΗΣ

Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ φέρειν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἴδη στολῆς τοῦ Στρατοῦ, Πολεμικοῦ ναυτικοῦ, Πολεμικῆς ἀεροπορίας, Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ἀγροφυλακῆς.

Ἐν Θεσ)νίκῃ σήμερον τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1942 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακήν, ἡμεῖς ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Θεσ)νίκης ἀντ)χης Χωροφυλακῆς Μαντούβαλος Μιχαήλ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸν Α. Ν. 1342)38 περὶ Κρατικῶν Σημαιῶν καὶ στολῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν Ὀργανώσεων καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ ἀπὸ 7—6—35 Α. Ν. «Περὶ Ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1ον.— Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀπολυθέντας τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ, Ἀεροπορίας, Ναυτικοῦ, Χωρικῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ἀγροφυλακῆς, νὰ φέρωσι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἴδη τῆς στρατιωτικῆς των στολῆς.

Ἄρθρον 2ον.— Ἀπαγορεύεται εἰς τὸ προσωπικὸν Κρατικῶν Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν, Ὀργανώσεων ἢ Σχολείων, τῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Νομικῶν Προσώπων, Δημοσίου Δικαίου, Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, τῶν θεωρουμένων ὡς νομικῶν προσώπων. Δημοσίου Δικαίου νὰ φέρωσι στολὰς αἵτινες δὲν διαφέρουσι χαρακτηριστικῶς τῶν στολῶν τῶν ἄρθρων 1 τῆς παρούσης Σωμάτων.

Ἄρθρον 3ον.— Ὡσαύτως καὶ αἱ στολαὶ τοῦ προσωπικοῦ Ἰδιωτικῶν Ὀργανώσεων, Ἐπιχειρήσεων, Συλλόγων, Ἑταιρειῶν καὶ Σχολείων δέον νὰ διαφέρωσι χαρακτηριστικῶς τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναγραφομένων στολῶν.

Ἄρθρον 4ον.— Ἀπαγορεύεται κατὰ τὰς παντὸς εἴδους μεταμφιέσεις ἡ χρησιμοποίησις τῆς στολῆς ἢ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης Σωμάτων.

Ἄρθρον 5ον.— Ἀπαγορεύεται ἐπὶ πλέον ἡ χρησιμοποίησις Ἐθνοσήμου ἢ ἄλλων διακριτικῶν παρομοίων πρὸς τὰ τῶν στολῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης Σωμάτων ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν μελῶν Ἰδιωτικῶν Ὀργανώσεων καὶ Συλλόγων.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης ἧς ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως της, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1342)38 μὲ φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινήν.

Ἡ ἐκτέλεσις της ἀνατίθεται εἰς τὰ ὄργανα Δημοσίας Ἀσφαλείας.

Ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας
Μ. ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ
Ἀντ)ρχης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΩΜΑΣ ΑΘ. ΤΣΙΑΝΓΑΣ
Γεωπόνος
ΕΛΛΗ Ν. ΣΕΡΠΗ
Ἐμνηστεύθησαν
5—1—1943

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ
Δικηγόρος
ΚΑΙΤΗ ΓΟΥΣΙΟΥ
Διδασκάλισσα
Ἠρραβωνίσθησαν
6—1—43

Μνημόσυνα

Τελοῦντες αὔριον Σάββατον τὴν τρέχοντος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Εὐαγγελιστρίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς
ΑΝΝΗΣ Ν. ΣΚΙΠΙΤΑΡΗ
παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως παρευρεθῶσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Οἱ γονεῖς: Νικόλαος—Φανή.
Ἡ μάμη: Ἄννα Σωτηροπούλου.
Οἱ ἀδελφοί. Πέπα, Χρῆστος, Θεμιστοκλῆς, Δημήτριος, Κατίνα Σκιπιτάρη, Σταμάτης, Χαρίκλεια, Ἀριστογένους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 112527)30)12-42 τηλεγραφήματος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἡ προθεσμία, παραδόσεως κουκουλίων εἰς Ὑποκαταστήματα Ἀγροτικῆς Τραπέζης δι' Ἑταιρείαν Sudostropa παρετάθη διὰ Μακεδονίαν μέχρι 15ης Ἰανουαρίου 1943. Ἐκ τῆς Γ.Δ.Μ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συνελθόντες μόλις ἐκ τῆς πληξάσης ἡμᾶς συμφορᾶς τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦς μας υἱοῦ Δημητρίου Μανούση ὑπαλλήλου τοῦ ΙΚΑ καὶ φοιτητοῦ, θεωροῦμεν καθῆκον μας νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς συμμετασχόντας τοῦ πένθους μας συναδέλφους τοῦ ΙΚΑ τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ Πολυϊατρείου καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς. Οἰκογένεια Σταύρου Μανούση.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Η ΓΕΝΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΝ Ο ΒΑΓΚΝΕΡ ΤΟΝ "ΙΠΤΑΜΕΝΟΝ ΟΛΛΑΝΔΟΣ"

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἀποτελοῦσε τὸ μουσικὸ ἀποκορύφωμα τῆς ὅλης ὄπερας.

Ἕνα παράξενο καὶ μακρυνὸ σάλπισμα, ποὺ ἀκούεται σὰν «λάϊτμοτίβ» ἀνάμεσα στὶς μελωδίες ὁλόκληρης τῆς ὄπερας, εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ μυστηριώδους Ὀλλανδοῦ. Τὸ χορὸ τῶν ναυτῶν, μὲ τὸ ὁποῖο ἀρχίζει ἡ πρώτη πρᾶξις, ἦταν κάτι τὸ διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ συνηθισμένα χορὰ σὲ ὄπερες, ἦταν στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὴν ὑπόθεση τοῦ ἔργου. Ἡ ὄπερα αὐτὴ ἦταν ἐξαιρετικὰ θεαματική, οἱ δὲ ρωμαντικὲς σκηνές της ἐλάχιστες. Τὸ ὅλο ἔργο ἦταν μιὰ τολμηρὴ πρωτοτυπία. Φαντασθῆτε ὁλόκληρη ἡ πρώτη πρᾶξις χωρὶς γυναικεία φωνή ! Οὔτε καὶ «κολορατοῦρα» γιὰ καμμιὰ πριμαντόννα. Τὰ τραγούδια ἦσαν ἡ ἔκφρασις ψυχικῶν ἐντάσεων ποὺ ἑρμήνευε ψυχολογικὰ ἡ ὀρχήστρα.

Καὶ τὸ κείμενο ποὺ συνέταξε ὁ ἴδιος ὁ ποιητὴς - κομπανίστας, ξεχώριζε φανερὰ ἀπὸ τὰ γνωστὰ κείμενα τῶν ἐρωτικῶν ντουέττων. Ἀντὶ τῶν περιττῶν ἐπαναλήψεων, ἄκουε κανεὶς ὡραῖα ποιητικὰ λόγια. Δὲν ἦσαν κοινοὶ στίχοι λιμπρέττου, ἀλλὰ ποίησις. Ἡ ὅλη ἐργασία στὴν ὄπερα αὐτὴ διήρκεσε πέντε ἑβδομάδες μόνον, ἑβδομάδες δυστυχίας καὶ πενίας ἑνὸς νεαροῦ καλλιτέχνου στὴν ξενητειά.

Ὁ Βάγκνερ ἐπέστρεψε στὴ γερμανικὴ πατρίδα του, ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι στὸ Παρίσι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιτύχῃ τίποτε. Τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1842 ἀνεβάσθηκε στὴν Ὄπερα τῆς Αὐλῆς τῆς Δρέσδης τὸ μελόδραμά του «Ριέντσι» μὲ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία. Μονομιᾶς ὁ ἄγνωστος καὶ ἄσημος μουσουργὸς εἶχε γίνει διάσημος. Μετὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτή, δὲν ἦταν πιὰ δύσκολο γιὰ τὸν Βάγκνερ νὰ παρουσιάσῃ στὸ κοινὸ καὶ τὸν «Ἱπτάμενο Ὀλλανδό». Τὴν 2 Ἰανουαρίου 1843 δόθηκε στὴν Ὄπερα τῆς Δρέσδης ἡ πρεμιέρα τοῦ ἰδιόρρυθμου αὐτοῦ ἔργου. Τὸ πρωΐ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ περίφημη ὑψίφωνος Σρέντερ Ντεβριέντ, στὴν ὁποία ὁ Βάγκνερ ἀνέθεσε τὸν ρόλο τῆς Σέντας, ἐδήλωνε ὅτι μ' ἕνα τέτοιο χοντρὸ παρτναίρ ὅπως ὁ Βέχτερ, ποὺ θὰ ἔπαιζε τὸν Ὀλλανδό, ἦταν ἀδύνατο νὰ τραγουδήσῃ μ' εὐχαρίστηση. Ὁ Βάγκνερ, ποὺ γνώριζε τὴν ἰδιοσυγκρασία καὶ τὶς ἰδιοτροπίες τῆς θαυμασίας, ἀλλὰ πολὺ παράξενης καλλιτέχνιδος, εἶχε τότε μιὰ φαεινὴ ἰδέα. Παρακάλεσε τὸν φίλο τῆς ἀοιδοῦ, τὸν ὡραῖο ἀξιωματικὸ βαρῶνο φὸν Μυγχάουζεν, νὰ καθίσῃ τὸ βράδυ στὴν πρώτη σειρὰ τῆς πλατείας. Ἡ θέα τοῦ ἀγαπημένου της ἔδωσε μπρίο στὴν καλλιτέχνιδα, ποὺ δὲν ἔβλεπε πιὰ τὸ πάχος καὶ τὴν ἀσχήμια τοῦ παρτναίρ της, ἀλλὰ ξεπέρασε, στὸ τραγοῦδι καὶ παίξιμο, τὸν ἑαυτό της.

Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως, τὸ νέο ἔργο δὲν ἄρεσε καὶ πολὺ στὸ κοινό, τὸ ὁποῖο περίμενε μιὰ ὄπερα ἀνάλογη πρὸς τὸ «Ριέντσι» ποὺ εἶχε κάνει, πρὶν λίγους μῆνες μόλις, μεγάλη ἐντύπωση. Μόνο ἡ τέχνη τῆς Σρέντερ-Ντεβριέντ ἔσωσε τὴν παράσταση. Μὲ τὸν «Ἱπτάμενον Ὀλλανδὸν» εἶχε γεννηθῆ, πάντως, ὁ τύπος τοῦ μουσικοῦ δράματος ποὺ ἐδημιούργησεν ὁ μεγαλειώδης Βάγκνερ. Τὸ ἔργο αὐτὸ ὅμως δὲν κατώρθωσε νὰ κρατηθῇ. Μόλις πέντε παραστάσεις ἐσημείωσε. Ἔπειτα ἀπὸ διακοπὴν μερικῶν δεκαετηρίδων, ἐν τούτοις, ξανάρχισε ἡ θριαμβευτικὴ πορεία τοῦ «Ἱπταμένου Ὀλλανδοῦ» σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Δ. ΑΝΔΡΕΕΦΣΚΥ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κατόχων γραμματίων τῆς τρεχούσης 10ης ἐκδόσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου, ὅτι ἡ προθεσμία ἀνανεώσεως τῶν γραμματίων αὐτῶν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη τῆς Γ'. κληρώσεως λήγει τὴν 8ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ κάτοχοι γραμματίων Ἐθνικοῦ Λαχείου, κατὰ τὸν κανονισμόν, χάνουσι τὸ δικαίωμα ἀνανεώσεως αὐτῶν καὶ συνεπῶς οἱ πράκτορες δικαιοῦνται νὰ πωλήσουν τὰ μὴ ἀνανεωθέντα γραμμάτια εἰς ἕτερα πρόσωπα.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως
Κρατικῶν Λαχείων

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ (ΣΥΝ. Θ. Ε.)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ συνεταῖροι εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν Κυριακὴν 17ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ὑπαλλήλων Κτηματικοῦ Γραφείου μὲ θέματα:

α) Λογοδοσία Δ. Συμβουλίου
β) Ἔκθεσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς
γ) Ἀνακοινώσεις δ) Ἀρχαιρεσίαι.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 4 Ἰανουαρ. 1943
Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεύς
Χριστοφορίδης — Κύρκος

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὅτι μεθαύριον Κυριακὴν 10 Ἰανουαρίου θὰ τελέσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ὑπαπαντῆς ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Δ. Παρασκευόπουλος ὅστις θὰ κηρύξῃ καὶ τὸν θεῖον λόγον. Κατὰ τὴν λειτουργίαν θὰ ψάλῃ ἡ χορῳδία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.
Ἐκ τ.ο. Συμβουλίου

ΠΕΝΘΗ

Τὸν προσφιλῆ μας υἱὸν Ἰωάννην Ἀθανασίου Ἰωαννίδην θανόντα τὴν 1 Ἰανουαρίου 1943 ἐκηδεύσαμεν τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1943.
Ἡ μήτηρ: Ἀναστασία Ἰωαννίδου. Οἱ ἀδελφοί. Ὁ ἀνεψιός. Οἱ θεῖοι.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΠΕΚΡΟΥΣΘΗΣΑΝ ΙΣΧΥΡΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΝΤ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. — Τὸ χθεσινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατηγείου τῶν ἐνόπλων Γερμανικῶν δυνάμεων, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Αἱ μάχαι εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δὸν καὶ τῶν Καλμούχων καὶ εἰς τὸν χῶρον τοῦ Σταλινγκραντ ἐξακολουθοῦν. Κατὰ ταύτας Γερμανικαὶ μεραρχίαι πεζικοῦ καὶ τανκς ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἰσχυρῶν σχηματισμῶν τῆς ἀεροπορίας καὶ Ρουμανικῶν ἀεροπλάνων μάχης ἀπέκρουσαν ὅλας τὰς ἐπιθέσεις τῶν Σοβιέτ.

Εἰς μίαν θέσιν κατεστράφησαν 20 ἐχθρικὰ τάνκς κατόπιν ἀντεπιθέσεως. Ἀποσπάσματα κρούσεως κατέστρεψαν εἰς τὸν κεντρικὸν τομέα τοῦ μετώπου πολυαρίθμους ἐχθρικοὺς προμαχῶνας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

Συνεχεῖς ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Βελίκιγε Λοῦκι καὶ νοτιοανατολικῶς τῆς λίμνης Ἴλμεν ἀπεκρούσθησαν. Θέσεις ἐξορμήσεως συνετρίβησαν ἐν μέρει ἤδη ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Ἐπίκειται ἡ ἐξόντωσις μιᾶς ἐκεῖ περικυκλωθείσης ἐχθρικῆς στρατιωτικῆς ὁμάδος. Εἰς σφοδρὰς ἀερομαχίας ἄνωθεν τοῦ κεντρικοῦ καὶ βορείου τομέως τοῦ μετώπου τὰ ἡμέτερα καταδιωκτικὰ κατέρριψαν 41 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα, τὸ δὲ ἀντιαεροπορικὸν πυροβολικὸν 12, ἀπωλεσθέντος μόνον ἑνὸς ἡμετέρου ἀεροπλάνου.

Ἡ συγκοινωνία ἀνεφοδιασμοῦ τῶν Σοβιὲτ ἐπὶ τῆς παγωμένης ὁδοῦ διὰ τῆς λίμνης Λατόγκα κατεπολεμήθη ἀποτελεσματικῶς ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὸ τῆς ἀεροπορίας καὶ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ο ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Εἰς τὴν Λιβύην ἐνισχυμένη δρᾶσις ἀποσπασμάτων κρούσεως. Ταχέα γερμανικὰ ἀεροπλάνα μάχης ἐπετέθησαν ἐναντίον μηχανοκινήτων δυνάμεων καὶ μιᾶς βρεττανικῆς ἀεροπορικῆς βάσεως μὲ καλὸν ἀποτέλεσμα.

Εἰς τὴν Τυνησίαν ἐπιτιθέμεναι ἐχθρικαὶ δυνάμεις ἀπωθήθησαν δι' ἀντεπιθέσεως ἐκ τῶν θέσεων ἐξορμήσεως αὐτῶν. Τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Μπὸν ἐβομβαρδίσθη ἡμέραν καὶ νύκτα. Ὁ ἐχθρὸς ἀπώλεσεν 6 ἀεροπλάνα. Εἰς τὴν Δύσιν κατερρίφθησαν 2 βρεττανικὰ ἀεροπλάνα.

-Ἀεροπλάνα μάχης ἐπετέθησαν ἐναντίον ἐγκαταστάσεων στρατηγικῆς σημασίας ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀγγλίας.

ΠΩΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΕΤΑΙ Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΟΤΑΝ ΠΛΕΟΝ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 7 Ἰανουαρίου (Η. Γ. Π.).— Χαρακτηριστικὴ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀγγλία συμπεριφέρεται πρὸς τοὺς «συμμάχους» της ὅταν πλέον δὲν τοὺς ἔχει ἀνάγκην, εἶνε ἡ ἀκόλουθος περιγραφὴ ἑνὸς αἰχμαλώτου Ἕλληνος πλοιάρχου:

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐξοπλισθὲν πλοῖον του, ἐτορπιλλίσθη μίαν ἡμέραν ἔξω τῆς ἀκτῆς τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ ἑνὸς γερμανικοῦ ὑποβρυχίου.

Ἀφοῦ τὸ πλήρωμα ἔλαβε θέσιν εἰς τὰς λέμβους ἀνεδύθη τὸ γερμανικὸν ὑποβρύχιον καὶ ἐφωδίασε αὐτὸ μὲ πόσιμον ὕδωρ καὶ ὥρισε τὴν κατεύθυνσιν πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἔφθανε τὸ ταχύτερον πρὸς τὴν ξηράν. Ὅταν μετά τινας ἡμέρας ἐξηντλήθη τὸ ὕδωρ χωρὶς ὡς ἐκ διαφόρων δυσμενῶν περιστατικῶν τὸ πλήρωμα νὰ προσεγγίσῃ ἀκόμη εἰς τὴν ξηράν, οἱ ναυαγοὶ μετέδωσαν σημεῖα πρὸς μίαν προσεγγίζουσαν ἀγγλικὴν νηοπομπήν. Ἐξ ἑνὸς ἐκ τῶν πλοίων τῆς νηοπομπῆς ἐστάλη πρὸς τοὺς ναυαγοὺς πόσιμον ὕδωρ χωρὶς ὅμως νὰ παραληφθοῦν οὗτοι ἐπὶ τῶν πλοίων τῆς νηοπομπῆς εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε πολὺς χῶρος.

Ἁπλῶς τοὺς ἔνευσαν νὰ προσπαθήσουν νὰ προσεγγίσουν πρὸς τὴν ξηράν. Οἱ ναυαγοὶ ἐπέτυχον τοῦτο πολὺ βραδύτερον ἀλλ' ἔφθασαν πλήρεις ἀγανακτήσεως διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία ἐπλήρωσε τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας τοὺς ἐξηνάγκασε νὰ τῆς παράσχουν.

ΟΙ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡ. ΑΦΡΙΚΗΝ

ΒΙΣΥ 7 Ἰανουαρίου (Δ. Ν. Β.).— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς γαλλικῆς λεγεῶνος Ταρνὰντ ἀνεκοίνωσε σήμερον ὅτι ἡ λεγεὼν κατέχει κατάλογον καθ' ὃν μόνον εἰς τὸ Μαρόκον ἐτυφεκίσθησαν 100 μέλη αὐτῆς. 30 ἐκ τῶν τυφεκισθέντων ἐξετελέσθησαν ὑπὸ Ἀγγλοσαξώνων [illegible] Ντεγκωλιστῶν.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΕΓΕΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΒΙΣΥ 7 Ἰανουαρίου (D. N. B.) Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους, ἡ γαλλικὴ λεγεὼν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τη[illegible] κηρύσσεται ἀνεξάρτητος ὀργανισμὸς ὁ ὁποῖος ὑπάγεται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς κυβερνήσεως.

Ο ΕΝ ΜΟΣΧΑ ΑΓΓΛΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, 7 Ἰανουαρίου (D.N.B.) – Καθ' ἃ ἀγγέλλει ἡ Βρεττανικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν, ἡ ὑπ' αὐτῆς μεταδοθεῖσα εἴδησις, καθ' ἣν ὁ Βρεττανὸς πρεσβευτὴς εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν παραμένει εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διεψεύσθη ἐπισήμως.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ - ΙΘΑΓΕΝΩΝ

ΡΩΜΗ, 7 Ἰανουαρίου. (D.N.B.) – Κατ' εἰδήσεις ἰταλικῶν ἐφημερίδων εἰς συγκρούσεις μεταξὺ τοῦ αὐτόχθονος πληθυσμοῦ καὶ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἐφονεύθησαν καὶ πάλιν ἐν Καζαμπλάνκα 7 στρατιῶται τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΠΗΝ ΤΗΣ "ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ,, ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΒΥΗΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΝΙΔΑ
ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 7 Ἰανουαρίου (Η.Γ.Π.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης κατείχετο καὶ τὴν Τρίτην τελείως ὑπὸ τῆς αἰφνιδίας καὶ ἀπροκαλύπτου ἐκσαγείσης νευρικότητος λόγῳ τῆς ἀνακοπῆς τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς «ἐπιθέσεως-ἀστραπῆς» ἐν τῇ Β. Ἀφρικῇ.

Αἱ ἐξαιρετικῶς σποραδικαὶ εἰδήσεις αἵτινες καὶ πάλιν ἔφθασαν ἐκ Λιβύης καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἀποκοπὴν τῶν ἐκεῖ ἐπιχειρήσεων, ἐνίσχυσαν τὴν ἐπικριτικὴν ταύτην στάσιν τῆς κοινῆς γνώμης ἔτι περισσότερον. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Τρίτης ἀσχολοῦνται ἰδίως μὲ τὴν ἀκατανόητον ἀδράνειαν τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν στρατευμάτων ἐν Τυνησίᾳ, ταυτοχρόνως τὴν αὐτὴν ἡμέραν αἱ ἐπικρίσεις ἐστρέφοντο καὶ ἐναντίον τῆς ἐν Λιβύῃ 8ης βρεττανικῆς στρατιᾶς.

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τοῦ Λονδίνου λέγεται σχεδὸν ἀπροκαλύπτως ὅτι τὸ «φιάσκο» τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν ἐπιχειρήσεων λαβίδος ἐν τῇ Β. Ἀφρικῇ πρέπει νὰ ἀχθῇ εἰς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ κοινοβουλίου καὶ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ Διοίκησις πρόκειται ἀσφαλῶς νὰ ἀκούσῃ δυσαρέστους τινὰς λέξεις.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κυβέρνησις Τσῶρτσιλ ἀνησυχεῖ ἐκ τῆς ἐπικριτικῆς ταύτης στάσεως τῆς κοινῆς γνώμης, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀπεγνωσμένων προσπαθειῶν τῆς κυβερνήσεως, ὅπως κινητοποιήσῃ τὸν προσκείμενον εἰς αὐτὴν Τύπον ἐναντίον τῶν ἐπικρίσεων.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ τελευταῖον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «Νταίηλυ Ἐξπρές». Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο καταβάλλεται ἀπόπειρα δικαιολογίας τῆς προφανοῦς ἐγκαταλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ Τσώρτσιλ ὑπεσχημένης «ἐπιθέσεως—ἀστραπῆς».

«Ἡ 8η στρατιά, γράφει ἡ πρὸς τὸν Τσώρτσιλ προσκειμένη ἐφημερίς, ἔχει ἀπομακρυνθῇ κατὰ 1000 καὶ πλέον χιλιόμετρα ἐκ τῶν βάσεών της καὶ ὅλαι αἱ ἐνισχύσεις καὶ ὁ ἀνεφοδιασμός της πρέπει νὰ γίνωνται διὰ θαλάσσης ἢ διὰ μέσου τῆς Ἀφρικῆς. Ἐκτὸς τούτου αὕτη εὑρίσκεται εἰς οὕτως εἰπεῖν ἄνυδρον περιοχήν. Τὸ ἔργον τῆς στρατιᾶς τοῦ Μογκόμερυ εἶναι βαρύ».

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐφημερὶς «Νταίηλυ Τέλεγκραφ» γράφει περὶ τῆς τελευταίως διατυπωθείσης καὶ πάλιν ἀξιώσεως περὶ δημιουργίας δευτέρου μετώπου ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου.

«Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει, γράφει ἡ ἐφημερίς, ὅτι τὰ σχέδια περὶ φθινοπωρινῆς ἐπιθέσεως εἰς τὴν Β. Ἀφρικὴν κατηρτίσθησαν ταυτοχρόνως μὲ τὰ σχέδια περὶ κατ' εὐθεῖαν εἰσβολῆς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἤπειρον. Ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων τούτων σχεδίων προφανῶς ἀνεβλήθη».

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7 Ἰανουαρίου. (Α.Π.). — Τὸ Ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ Β. Ἀφρικῇ, ὅτι αἱ ραγδαῖαι βροχαὶ παρεμποδίζουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν μαχητικὴν δρᾶσιν. Ἐν τούτοις αἱ ἀποστολαὶ γερμανικῶν ἐνισχύσεων καὶ ἐφοδίων συγκεχίζονται συμφώνως πρὸς τὸ προκαθωρισμένον σχέδιον διὰ μέσου τῆς περιοχῆς τῶν ἀκτῶν ὅπου ὑπάρχει πυκνὸν δίκτυον ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων. Ἡ ἐποχὴ τῶν βροχῶν ἐν τῇ Βορ. Ἀφρικῇ διαρκεῖ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου, ἐνῷ μόνον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου εἶναι σχεδὸν ἀπηλλαγμένον βροχῶν. Ἐν τούτοις οἱ θερινοὶ οὗτοι μῆνες ὑποβάλλουν εἰς μεγίστην δοκιμασίαν τὰ λευκὰ στρατεύματα συνεπείᾳ τῆς ὑψώσεως τῆς θερμοκρασίας, ἡ ὁποία φθάνει τοὺς 50 βαθμούς. Ὡς ἐκ τούτου αἱ εὐνοϊκαὶ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους διὰ στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις εἶναι ἡ ἄνοιξις καὶ τὸ φθινόπωρον.

Ο ΖΙΡΩ ΕΙΣ ΝΤΑΚΑΡ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 7 Ἰανουαρίου. (D.N.B.).— Ἐν αἰφνίδιον ταξείδιον τοῦ στρατηγοῦ Ζιρὼ εἰς Ντακάρ, ὅπου ἀφίχθη οὗτος τὴν Τρίτην τὸ ἀπόγευμα, προεκάλεσεν ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀποδοκιμασίαν. Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Ζιρὼ καὶ τῆς εἰς Ντακὰρ ἀφιχθείσης οἰκονομικῆς ἀποστολῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ὑπάρχει ἓν δεῖγμα τῆς διαρκῶς στενώτερον καθισταμένης συνεργασίας μεταξὺ τοῦ Ζιρὼ καὶ τῶν Βορειοαμερικανῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ντὲ Γκὼλ παραγκωνίζεται περισσότερον.

ΝΕΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 7 Ἰανουαρίου (Η.Γ.Π.).— Καθ' ἃ πληροφορεῖται ἐκ Τεχεράνης ἡ ἐφημερὶς «Τάγκς Πόστεν» οἱ προσκείμενοι πρὸς τὸν στρατηγὸν Ζιρὼ κύκλοι φοβοῦνται καὶ νέαν ἀπόπειραν ἐναντίον του. Ἡ Γαλλικὴ διοίκησις εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀφρικὴν ἔλαβε πολλὰ μέτρα ἀσφαλείας πρὸς προστασίαν τοῦ Ζιρὼ κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του.

Καθ' ἃ μεταδίδει ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Ἀλγερίου ὁ Ζιρὼ διέταξε τὴν ἐνέργειαν διαφόρων συλλήψεων, ἰδίως μεταξὺ τῶν κύκλων τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ντὲ Γκώλ.

ΣΥΝΕΤΡΙΒΗΣΑΝ ΦΑΛΑΓΓΕΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΓΩΜΕΝΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΛΑΝΤΟΓΚΑ
ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΣΦΟΔΡΑΙ ΑΕΡΟΜΑΧΙΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 7 Ἰανουαρίου (D.N.B.) Μεικτὸς σχηματισμὸς Γερμανικῶν ἀεροπλάνων καθέτου ἐφορμήσεως καὶ ταχέων ἀεροπλάνων μάχης, ὁ ὁποῖος συνωδεύετο ὑπὸ καταδιωκτικῶν, ἐπεχείρησε τὴν 6ην Ἰανουαρίου, ὡς πληροφορεῖται τὸ Δ.Ν.Β., ἐπιτυχεῖς ἐπιθέσεις ἐναντίον σοβιετικῶν φαλάγγων αἵτινες ἀνηγγέλθησαν ὡς διερχόμεναι διὰ τῆς παγωμένης ὁδοῦ ἄνωθεν τῆς λίμνης Λατόγκα.

Εἰς μάτην ἐπεχείρησεν ἐλαφρὸν σοβιετικὸν ἀντιαεροπορικὸν πυροβολικὸν ἐγκατεστημένον ἐπὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, νὰ ἀποκρούσῃ τὰ γερμανικὰ ἀεροπλάνα.

Τὰ γερμανικὰ καταδιωκτικὰ κατεπολέμησαν τὰς ἐχθρικὰς πυροβολαρχίας ἀντιαεροπορικοῦ μὲ τὰ πυροβόλα των καὶ δι' εὐστόχων πληγμάτων ἔθεσαν ἐκτὸς μάχης 6 πυροβόλα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ταχέα ἀεροπλάνα μάχης εἰς 7 ἀλλεπαλλήλους ἐπιθέσεις ἐκ χαμηλοῦ ὕψους κατέστρεψαν 80 φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ἐνῷ τὰ γερμανικὰ καταδιωκτικὰ ἠχρήστευσαν 31 ἄλλα αὐτοκίνητα. Τὰ στούκας ἔρριψαν βόμβας ἐναντίον μιᾶς ἄλλης φάλαγγος ἐξ 25 περίπου ὀχημάτων ἡ ὁποία κατὰ τὸ πλεῖστον κατεστράφη. Οὐδὲν γερμανικὸν ἀεροπλάνον ἀπωλέσθη.

ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ 36 ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 7 Ἰανουαρίου. (D.N.B.). — Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία γερμανικῶν καταδιωκτικῶν καὶ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ κατὰ τὴν 6 Ἰανουαρίου εἰς τὸν Βόρειον καὶ Κεντρικὸν τομέα τοῦ Ἀνατ. μετώπου, ὡς πληροφορεῖται τὸ D.N.B. ἀνῆλθεν εἰς 36 καταστραφέντα σοβιετικὰ ἀεροπλάνα.

Κατὰ τὰς λίαν πρωϊνὰς ὥρας γερμανικὰ καταδιωκτικὰ σμήνη ἐπετέθησαν ἐναντίον σοβιετικῶν μαχητικῶν σχηματισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπέδραμον εἰς τὴν περιοχὴν Βελίκιγιε Λοῦκι ὑποστηριζόμενα ὑπὸ ἰσχυροῦ σμήνους καταδιωκτικῶν καὶ διεσκόρπισαν τοὺς ἐχθρικοὺς σχηματισμούς.

Κατὰ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα καταδιώξεως τὸ ἓν ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον κατερρίπτετο μετὰ τὸ ἄλλον. Ἀπὸ ὥρας 2.50' μέχρι 12.30' θύματα τῶν γερμανικῶν καταδιωκτικῶν ὑπῆρξαν ὄχι ὀλιγώτερα τῶν 51 μπολσεβικικῶν ἀεροπλάνων. 3 διακριθέντα γερμανικὰ καταδιωκτικὰ ἐπέτυχον ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν 4 ἀεροπορικὰς νίκας ἕκαστον ἀλλεπαλλήλως.

Ἐπίσης αἱ πυροβολαρχίαι ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ τῆς Βελίκιγιε Λοῦκι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τῶν σοβιετικῶν ἀεροπορικῶν ἐπιθέσεων. Ὑπὸ τὰ πυρὰ φραγμοῦ αὐτῶν κατερρίφθησαν 12 μπολσεβικικὰ ἀεροπλάνα.

Νοτίως τῆς λίμνης Ἴλμεν διεξήχθησαν ἐπίσης σφοδραὶ ἀερομαχίαι, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Σοβιετικοὶ ἀπώλεσαν 10 ἀεροπλάνα. Ὁ λοχαγὸς Φίλιπ, ἔχων τὸ παράσημον τοῦ Φυλλώματος Δρυὸς μετὰ ξιφῶν κατέρριψεν εἰς μίαν ἐπιχείρησίν του 3 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα καὶ ἐπέτυχεν οὕτω τὴν 133ην ἀεροπορικήν του νίκην, ἐνῷ ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ παράσημον ἀνθ)γὸς Στότς μὲ 4 καταρρίψεις ἐπέτυχεν ὁμοίως τὴν 133ην ἀεροπορικήν του νίκην.

Μεταξὺ τῶν καταστραφέντων σοβιετικῶν ἀεροπλάνων εἰς τοὺς 2 αὐτοὺς τομεῖς τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου συγκαταλέγονται πολυάριθμα τεθωρακισμένα ἀεροπλάνα μάχης, ὡς καὶ δικινητήρια μαχητικὰ ἀεροπλάνα. Μόνον ἓν γερμανικὸν καταδιωκτικὸν δὲν ἐπέστρεψεν ἐκ τῶν ἀγώνων τούτων.

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΟΙ ΡΕΜΠΟΥΠΛΙΚΑΝΟΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΟΠΩΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

ΓΕΝΕΥΗ 7 Ἰανουαρίου (Η. Γ. Π.)— Κατὰ πληροφορίας ἐξ Οὐασιγκτῶνος ἡ ὁμὰς ἐφημερίδων «Σκρίπς-Χόουαρτ» γράφει ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων ὅτι εἶνε πιθανὸν οἱ Ρεμπουμπλικᾶνοι νὰ ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ ἀνατρέψουν τὸ σύστημα τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς τοῦ Χάλλ, τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἐπὶ ἐμπορικῶν συμφωνιῶν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν παλαιῶν μεθόδων ἐπὶ τῇ βάσει προστατευτικῶν νόμων.

Οἱ Ρεμπουμπλικᾶνοι ἔχουν σχεδὸν τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῷ Κογκρέσσῳ καὶ τὰς ἀναγκαιούσας δημοκρατικὰς ψήφους. Τοιαύτη ἐξέλιξις θὰ καθιστᾶ σαφὲς τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ρούζβελτ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνατραπῇ τελείως καὶ ὅτι ἡ μεταστροφὴ τῆς πολιτικῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἶνε πάντοτε δυνατή.

Ἐνῷ ὁ Ρούζβελτ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν διὰ νόμου παράτασιν τῆς ἰσχύος τῶν ἐμπορικῶν συμφωνιῶν, ἥτις λήγει τὸν προσεχῆ Ἰούνιον, οἱ ρεμπουμπλικᾶνοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐκφράζωνται ἐναντίον τῆς παρατάξεως ταύτης.

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ

ΡΩΜΗ, 7 Ἰανουαρίου (D.N.B.) Τὸ γενικὸν ἀρχηγεῖον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀνακοινοῖ:

Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Σύρτεως ἐντονωτέρα ἀνιχνευτικὴ δρᾶσις. Ἡ πίεσις ὑπερτέρων στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐναντίον τῶν ἡμετέρων στρατηγικῶν θέσεων εἰς τὴν Λιβυκὴν ἔρημον ἐσυνεχίσθη. Ἐχθρικαὶ ἀντεπιθέσεις αἵτινες ἐνηργήθησαν μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἀποσπασμάτων πεζικοῦ οὐδεμίαν ἔσχον ἐπιτυχίαν εἰς τὴν Τύνιδα. Ὁ ἐχθρὸς παντοῦ ἀπωθήθη εἰς τὰς θέσεις ἐξορμήσεώς του.

Σχηματισμοὶ τῆς ἡμετέρας ἀεροπορίας ἐβομβάρδισαν τὰς Ἀγγλοαμερικανικὰς βάσεις τοῦ στόλου τῆς Γαλλικῆς Βορείου Ἀφρικῆς καὶ πρὸ παντὸς τῆς Μπόν, ὅπου προεκλήθησαν σφοδραὶ πυρκαϊαὶ εἰς τοὺς στόχους. Ἀεροπορικαὶ ἐπιθέσεις προεκάλεσαν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως τῆς Τύνιδος μερικὰς ζημίας. Ὡσαύτως εἰς Καιρουὰν κατεστράφησαν Ἀραβικαί τινες οἰκίαι. Ὑπάρχουν θύματα μεταξὺ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. 5 ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν εἰς ἀερομαχίαν ὑπὸ Γερμανικῶν καταδιωκτικῶν καὶ ἓν ὑπὸ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ.

Εἰς τὰ ὕδατα τῆς Παντελλαρίας δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐπέτυχον πλήγματα ἐναντίον ἑνὸς ἀεροπλάνου τὸ ὁποῖον κατέπεσε καιόμενον, καὶ πλὴν τούτου ἀπέκρουσαν τὴν ἐπίθεσιν μερικῶν ἄλλων ἀεροπλάνων. Μία μονὰς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀντιπλοιάρχου Σαβέριο Μαρότα ἐβύθισεν εἰς τὴν κεντρικὴν Μεσόγειον ἓν ἐχθρικὸν ὑποβρύχιον.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΕΙΝΕ ΤΟ ΦΟΒΕΡΩΤΕΡΟΝ ΟΠΛΟΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΟΥ ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ
"ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΦΑΡΠΑΣΗ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ,,

ΓΕΝΕΥΗ 7 Ἰανουαρίου (D.N.B.) «Τὸ ὑποβρύχιον εἶναι τὸ φοβερώτερον ὅπλον τοῦ Χίτλερ», δυνάμενον νὰ μᾶς ἀφαρπάσῃ τὴν νίκην», γράφει ἡ «Νταίηλυ Μαίηλ» εἰς ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «οἱ κίνδυνοι τῆς θαλάσσης».

Ἡ ἐφημερὶς διαπιστοῖ εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ὅτι τὰ ἐχθρικὰ ὑποβρύχια ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ἠμπόδισαν τὴν Μ. Βρεττανίαν νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει τὰς θαλασσίας πολεμικάς της δυνάμεις καὶ ἔθεσαν ὡρισμένα ὅρια εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν συμμάχων εἰς κάθε θέατρον τοῦ πολέμου.

Ἤδη τὸ 1942 αἱ τορπίλλαι τῶν ὑποβρυχίων ἤνοιξαν τεράστια χάσματα εἰς τὰ πλοῖα τῶν συμμάχων, καὶ ὑπάρχει φόβος ὅτι τὸ 1943 θὰ ὑπερβοῦν ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε σημειωθέντα ρεκόρ. Τῷ ὄντι οἱ Ἄγγλοι ἀδυνατοῦν νὰ προβοῦν εἰς κατανόησιν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως, διότι αἱ ἀπώλειαι πλοίων εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ ἐτῶν ἤδη δὲν ἀνακοινοῦνται. Ἐν τούτοις εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ λεγόμενον ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία ἀπώλεσεν εἰς χωρητικότητα περισσότερα πλοῖα παρ' ὅσα κατεῖχε κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου.

Εἰς τὰ ὑποβρύχια ὀφείλεται τὸ ὅτι οἱ γεωργοὶ τῆς μεγάλης Βρεττανίας κατὰ τὸ νέον ἔτος εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μεταβάλλουν εἰς ἀροσίμους γαίας ἔκτασιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου στρεμμάτων καὶ ἡ γεωργία εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ διαθέσῃ συμπληρωματικῶς 500000 ἐργατῶν διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὰ ὑποβρύχια ἐπίσης ὀφείλεται καταλήγει ἡ «Νταίηλυ Μαίηλ» ὅτι ἡ ἐπισιτιστικὴ κατάστασις προβλέπεται κατὰ τὸ 1943 πολὺ χειροτέρα καὶ πιθανὸν μάλιστα ἀπελπιστική.

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΝΙΔΑ

ΒΙΓΚΟ, 7 Ἰανουαρίου. (D. N. B.) — Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἀργεντινῆς ἐφημερίδος «Νατσιόν» εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ἐξεφράσθη διὰ τὸν μὴ ἀντιμετωπισθέντα εἰσέτι κίνδυνον τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς ναυτιλίας, εἰπὼν ὅτι ἐπειδὴ τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια ἀπειλοῦν ἰσχυρῶς καὶ ἀποδεκατίζουν τὸν βρεττανο-αμερικανικὸν στόλον εἰς τὰ ταξίδιά του πρὸς τοὺς βορειο-αμερικανικοὺς λιμένας δυσχεραίνεται ἐξαιρετικῶς ἡ πολεμικὴ ἡγεσία τῆς Τύνιδος. Κάθε βυθιζόμενον πλοῖον σημαίνει τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου φορτίου εἰς πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ τρόφιμα.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα λέγεται περαιτέρω ὅτι διερωτῶνται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διατὶ αἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν δὲν προχωροῦν ταχέως καὶ τονίζεται ὅτι τοῦτο ὀφείλεται ἀναμφιβόλως εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἀνεφάνησαν καὶ πάλιν ἰσχυροποιημένα εἰς τὸν δυτικὸν Ἀτλαντικόν. Παρὰ πάσας τὰς δυσχερείας δὲν κατωρθώθη μέχρι τοῦδε νὰ παραμερισθῇ ἢ νὰ ἐντοπισθῇ ὁ ὑποβρυχιακὸς κίνδυνος.